

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๙
(THE ASSOCIATION OF SECRETARIES GENERAL OF PARLIAMENTS - ASGP)
ระหว่างวันที่ ๒๐ - ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙
ณ กรุงลูซากา สาธารณรัฐแซมเบีย

รายงาน
การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๙
ระหว่างวันที่ ๒๐ - ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙
ณ กรุงลูซากา สาธารณรัฐแซมเบีย

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (The Association of Secretaries General of Parliaments - ASGP) ประจำปี ๒๕๕๙ จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๐ - ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ณ โรงแรม Radisson Blu กรุงลูซากา สาธารณรัฐแซมเบีย โดยมีผู้เข้าร่วมการประชุมฯ ทั้งสิ้น จำนวน ๑๑๒ คน โดยแบ่งเป็น

- (๑) สมาชิกสมาคมฯ จำนวน ๘๘ คน จากรัฐสภา ๖๒ ประเทศ
- (๒) สมาชิกสมทบ จาก ๓ องค์กร
- (๓) ผู้เข้าร่วมประชุมแทนสมาชิกสมาคมฯ จำนวน ๖ คน
- (๔) ผู้เข้าร่วมประชุมอื่น ๆ จำนวน ๑๖ คน

ในการประชุมครั้งนี้มี นาง Doris Katai Katebe MWINGA ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและเลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐแซมเบีย เป็นประธานและเป็นผู้ดำเนินการประชุม โดยมีคณะผู้แทนไทย จำนวน ๖ คน เข้าร่วมประชุม คือ

๑. นางสาวทิพย์ เชาวลิตถวิล	- เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- สมาชิกสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
- หัวหน้าคณะผู้แทนไทย
๒. นางจันทร์เพ็ญ อานามวัฒน์	- รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- ผู้แทนไทย
๓. นางชลลดา กันค้อย	- ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ
- สมาชิกสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
- ผู้แทนไทย
๔. นางสาวกฤษณี มาศรีจันทร์	- ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคม-
เลขาธิการรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
- เลขานุการคณะผู้แทนไทย
๕. นางพนิตสรณ์ สิกขาบัณฑิต	- นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ
กลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
- ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนไทย
๖. นางสาวสมสกุล ลิขนะจุล	- นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ
กลุ่มงานภาษาสเปน เยอรมัน และอาหรับ
สำนักภาษาต่างประเทศ
- ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนไทยและล่ามภาษาอังกฤษ

กำหนดการและหัวข้อการประชุม

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๙ มีระยะเวลา ๔ วัน คือ ระหว่างวันที่ ๒๐ – ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยมีกำหนดการและหัวข้อการประชุมฯ ดังนี้

วันอาทิตย์ที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๙

ช่วงเช้า

เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา

- การประชุมคณะกรรมการบริหารของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
- เปิดการประชุม
- พิจารณาระเบียบวาระการประชุม
- แนะนำสมาชิกใหม่
- การกล่าวต้อนรับและการนำเสนอเรื่องระบบรัฐสภาสาธารณรัฐแซมเบีย โดยนาง Cecilia MBEWE รองเลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐแซมเบีย
- หัวข้อหลัก : *อำนาจและกระบวนการของรัฐสภา*
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “หน้าที่ในการเลือกตั้งและการตรวจสอบการเสนอชื่อเพื่อดำรงตำแหน่งในรัฐสภา” (The elective function and checks on nominations to Parliament) โดย นาย Philippe SCHWAB เลขาธิการรัฐสภาสมาพันธ์รัฐสวิส
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การออกเสียงคัดค้านพรรคการเมืองในสังกัดตนของสาธารณรัฐยูกันดา” (Crossing the floor in Uganda) โดย นาง Jane L. KIBIRIGE เลขาธิการรัฐสภายูกันดา

ช่วงบ่าย

เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา

- หัวข้อหลัก : *อำนาจและกระบวนการของรัฐสภา (ต่อ)*
- การนำเสนอประเด็นอภิปรายเรื่อง “อำนาจของรัฐสภาราชอาณาจักรสเปน ในการทำหน้าที่รัฐบาลรักษาการเพื่อสนับสนุนการเลือกตั้งทั่วไป” (The powers of the Parliament of Spain vis-à-vis an acting Government following a general election) โดย นาย Manuel CAVERO เลขาธิการวุฒิสภาราชาอาณาจักรสเปน
- การนำเสนอประเด็นอภิปรายเรื่อง “เอกสิทธิ์ทางรัฐสภาและสิทธิโต้ตอบของพลเมือง” (Parliamentary Privilege and Citizen’s Right of Reply) โดย นาง Claessa SURTEES รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเครือรัฐออสเตรเลีย
- การนำเสนอประเด็นอภิปรายเรื่อง “เรื่องเล็กที่ส่งผลในวงกว้าง : การขัดขวางการผ่านญัตติในรัฐสภาสาธารณรัฐไอซ์แลนด์” (The leaven that leaveneth the whole lump : Filibuster in the Icelandic Parliament, Althingi) โดย นาย Helgi BERNODUSSON เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐไอซ์แลนด์

- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การเลือกประธานสภาผู้แทนราษฎร ด้วยวิธีการลงคะแนนเสียงตามความพอใจ” (The election of the Speaker by preferential ballot) โดย นาย Marc BOSCH รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแคนาดา
- การอภิปรายทั่วไป (General Debate) เรื่อง “การเพิ่มภาระให้กฎหมายเพื่อสนองตอบต่อสถานการณ์ปัจจุบัน” (Overburdening the statute books in response to current events?) ดำเนินการอภิปรายโดยนาย Philippe SCHWAB เลขาธิการรัฐสภาแห่งสมาพันธ์รัฐสวิส
- สิ้นสุดการเสนอชื่อเข้ารับตำแหน่งกรรมการบริหารที่ว่างอยู่ จำนวน ๒ ตำแหน่ง

เวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา

วันจันทร์ที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙

ตลอดทั้งวัน

เยี่ยมชมเขื่อน Kariba (เขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำซึ่งตั้งอยู่ในหุบเขา Kariba โดยกั้นแม่น้ำ Zambezi เขตพื้นที่ระหว่างสาธารณรัฐแซมเบียและสาธารณรัฐซิมบับเว)

วันอังคารที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙

ช่วงเช้า

เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

- การประชุมคณะกรรมการบริหารของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
- การเลือกตั้งกรรมการบริหารของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
- การอภิปรายกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการ เรื่อง “การจัดตั้งงบประมาณของรัฐสภา” (General Debate with informal discussion groups : The budget of the Parliament) ดำเนินการอภิปราย โดย นาย Najib EL KHADI เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรราชอาณาจักรโมร็อกโก
- กลุ่มเอ (อภิปรายโดยใช้ภาษาอังกฤษ) เรื่อง “กระบวนการตัดสินใจ : ใครเป็นผู้ตั้งงบประมาณสำหรับรัฐสภา กระบวนการเป็นอย่างไร รัฐบาลเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการนี้อย่างไร” (The decision – making process : who sets the budget for Parliament? What is the procedure? How is the Government implicated in the process?)
- กลุ่มบี (อภิปรายโดยใช้ภาษาอังกฤษ) เรื่อง “การนำไปปฏิบัติ : ใครมีหน้าที่ในการจัดการงบประมาณ และจัดการอย่างไร” (Implementation : who is charged with managing the budget? How is it managed?)

- กลุ่มซี (อภิปรายโดยใช้ภาษาฝรั่งเศส) เรื่อง “การพิจารณา : การจัดการงบประมาณได้รับการพิจารณาตรวจทานอย่างละเอียด (จากหน่วยงานภายใน องค์กรอิสระ หรือหน่วยงานภายนอกหรือไม่)” (Scrutiny : Is the management of the budget subject to scrutiny (either internal, or by an independent, outside body?)
- กลุ่มดี (อภิปรายโดยใช้ภาษาสเปน) เรื่อง “ความโปร่งใส : ใช้ระดับความโปร่งใสใดในการจัดการงบประมาณและบัญชีของรัฐบาล” (Transparency : what degree of transparency applies to the management of Parliament’s budget and its accounts?)
- กลุ่มอี (อภิปรายโดยใช้ภาษาอาหรับ) เรื่อง “การตอบสนองต่อสถานการณ์วิกฤต : มีการจัดการวิกฤตทางงบประมาณอย่างไร มีกองทุนสำรองลับหรือไม่” (Response to crisis situations : how are crisis situations managed in budgetary terms? Do secret reserve funds exist?)

เวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

ช่วงบ่าย

เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา

- **เยี่ยมชมและรับประทานอาหารกลางวัน ณ รัฐสภาสาธารณรัฐแซมเบีย**
- การนำเสนอโดยผู้เสนอรายงานการประชุมและการอภิปรายทั่วไป (ต่อ)
หัวข้อหลัก : การสื่อสาร
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “บทบาทของสื่อสังคมออนไลน์ในการเผยแพร่ความตระหนักรู้เกี่ยวกับรัฐบาล” (The role of social media in spreading awareness about Parliament) โดย นาย Ali AL MAHROUQI เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรรัฐสุลต่านโอมาน
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การฝึกอบรมทูตรัฐสภา – โครงการทุนของสภาผู้แทนราษฎรแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี” (Training ambassadors for parliamentarianism – the German Bundestag’s International Parliamentary Scholarship Programme) โดย ดร. Ulrich SCHÖLER รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “ความภาคภูมิใจในรัฐสภา : ผลสะท้อนภายหลังกบรอบ ๒๐๐ ปี รัฐสภาแห่งราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์” (Taking pride in Parliament : Reflections after the 200th anniversary of the Parliament of the Netherlands) โดย นาย Geert Jan A. HAMILTON เลขาธิการวุฒิสภาราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์

วันพุธที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙

ช่วงเช้า

เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

- การประชุมคณะกรรมการบริหารของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
หัวข้อหลัก : รัฐสภาสำหรับวันพรุ่งนี้
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “สภาผู้แทนราษฎรของราชอาณาจักรโมร็อกโก : สู่รัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์” (The House of Representatives of the Kingdom of Morocco : toward an electronic Parliament) โดย นาย Najib EL KHADI เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรราชอาณาจักรโมร็อกโก
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและการเดินทางสู่การเป็นสำนักงานไร้กระดาษ” (The Lok Sabha Secretariat and its journey towards a paperless office) โดย นาย Anoop MISHRA เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐอินเดีย
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “รัฐสภาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม” (An environmentally - friendly Parliament) โดย นาย Ronen PLOT เลขาธิการรัฐสภาอิสราเอล
- การนำเสนอเรื่องพัฒนาการล่าสุดในสหภาพรัฐสภา
- ข้อซักถามเกี่ยวกับการบริหารงานและการเงินของสมาคมฯ
- การพิจารณาร่างระเบียบวาระการประชุมสมาคมฯ ครั้งถัดไป ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส ระหว่างวันที่ ๒๔ - ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙

ช่วงบ่าย

เวลา ๑๔.๓๐ - ๑๖.๓๐ นาฬิกา

- การอภิปรายกลุ่มย่อยหัวข้อเรื่อง “การนำกรณีตัวอย่างของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ : การปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ของรัฐสภาที่น้อยลง” (Leading by example on Climate Change : a lighter carbon footprint for parliaments) ซึ่งจัดร่วมกับสหภาพรัฐสภา
- ปิดการประชุม

สมาชิกใหม่ของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

ในการประชุม ASGP ครั้งนี้ นาง Doris Katai Katebe MWINGA ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภา และเลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐแซมเบีย เป็นประธานการประชุมฯ ได้กล่าวแนะนำและกล่าวต้อนรับสมาชิกใหม่ของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา จำนวน ๑๓ คน มีดังนี้

๑. ดร. Md. Abdur Rob HOWLADER
เลขาธิการรัฐสภาบังกลาเทศ
แทน นาย Md. Ashraf MOQBUL
๒. นาย Ismael Goulal BOUDINE
เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐจิบูตี

๓. นาย Ahmad Saad EL-DIN
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์
๔. นางสาว Maija – Leena PAAVOLA
เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐฟินแลนด์
แทน นาย Seppo TITINEN
๕. นาย Michel MOREAU
เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐฝรั่งเศส
แทน นาง Corinne LUQUIENS
๖. นาง Damayanti HARRIS
รองเลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
แทน นาย Achmad DJUNED
๗. นาย Hiroshi BENITANI
รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรญี่ปุ่น
แทน นาย Shunsuke KISHIMOTO
๘. นางสาว Karina PETERSONE
เลขาธิการรัฐสภาลัตเวีย
๙. นาย Modibo SIDIBE
เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐมาลี
แทน ดร. Madou DIALLO
๑๐. นาย Abdul Jabbar ALI
เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน
แทน นาย Mohammad RIAZ
๑๑. นาย Harke HEIDA
รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเนเธอร์แลนด์
แทน นาย Henk BAKKER
๑๒. นางชลลดา กันค้อย (Mrs. Chollada KUNKLOY)
ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
แทน นายจเร พันธุ์เปรื่อง
๑๓. นาย Volodymyr SLYSHYNSKYI
เลขาธิการรัฐสภายูเครน
แทน นาย Valentyn ZAICHUK

สมาชิกสมทบ

๑. ดร. Nelson MAGBAGBEOLA
เลขาธิการรัฐสภาของชุมชนทางเศรษฐกิจแห่งประเทศในแถบแอฟริกาตะวันตก (ECOWAS)
แทน นาย John AZUMAH
๒. นาย Eduardo CHILQUINGA
เลขาธิการรัฐสภาแอนเดียน (Andean Parliament)

สาระสำคัญของผลการประชุม

สาระสำคัญของผลการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปีสามัญไม่ผลิ ปี ๒๕๕๙ มีสาระสำคัญแบ่งออกเป็น ๔ ช่วง คือ

- การอภิปรายทั่วไป (General Debate)
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communication)
- การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหาร
- การนำเสนอร่างระเบียบวาระการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปีสามัญไม่ผลิ ปี ๒๕๕๙

ก) สาระสำคัญของการอภิปรายทั่วไป (General Debate)

๑. การอภิปรายทั่วไป (General Debate) เรื่อง “การเพิ่มภาระให้กฎหมายเพื่อสนองต่อสถานการณ์ปัจจุบัน” (Overburdening the statute books in response to current events?) ดำเนินการอภิปรายโดยนาย Philippe SCHWAB เลขาธิการรัฐสภาสมาพันธ์รัฐสวิส

นาย Philippe SCHWAB เลขาธิการรัฐสภาสมาพันธ์รัฐสวิส ได้กล่าวเปิดอภิปรายและกล่าวว่า บทบาทของกฎหมายเป็นการสร้างให้ชีวิตของประชาชนดีขึ้น ซึ่งโดยทั่วไปรัฐสภาจะต้องบัญญัติกฎหมายให้สนองต่อความต้องการของประชาชน เนื่องจากการออกกฎหมายเป็นการแก้ไขสถานการณ์ให้ดีขึ้นและตรงตามความต้องการมากยิ่งขึ้น โดยทำการปรับปรุงเครื่องมือทางกฎหมาย (กฎหมาย โครงการ นโยบาย) ให้มีความเหมาะสม ทั้งนี้ ก่อนที่จะผนวกกฎหมายเข้าด้วยกันจำเป็นต้องมีการรวบรวมและศึกษาข้อมูลต่าง ๆ และประเมินสถานการณ์ โดยได้ยกตัวอย่างประเด็นคำถามดังนี้

- อะไรคือสภาพของปัญหาและความรุนแรงเป็นอย่างไร
- ปัญหาใหญ่แค่ไหนและใครที่ได้รับผลกระทบ
- อะไรคือสาเหตุของปัญหา
- ปัญหากระทบต่อขอบข่ายอื่นหรือไม่และหากกระทบแล้วเป็นอย่างไร
- เป็นปัญหาในระยะยาวหรือไม่
- อะไรเป็นเป้าหมายสุดท้ายที่เราต้องการให้บรรลุผลสำเร็จ
- อะไรเป็นผลสืบเนื่องต่อมาหากไม่ดำเนินการใด

เมื่อตอบคำถามดังกล่าวทั้งหมดแล้ว เราควรพิจารณาเรื่องของแนวทางปฏิบัติที่เป็นไปได้ โดยมีประเด็นคำถาม ๒ เรื่อง ดังนี้

- รัฐจำเป็นจะต้องเข้ามาแทรกแซงหรือมีแนวทางอื่นเพื่อแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องหรือไม่ แล้วมีที่สถานการณ์ในสังคมที่ได้รับความพึงพอใจน้อยที่สุดและควรได้รับการปรับปรุงให้เกิดประโยชน์แต่ไม่ได้รับการแทรกแซงจากรัฐ

- หากเรายอมรับว่ารัฐจะต้องเข้ามาแทรกแซง เราควรถามคำถามประเด็นที่ ๒ คือ ได้มีการออกกฎหมายแล้วหรือไม่ การออกกฎหมายจะต้องมีวิธีการหลักของรัฐเพื่อให้ส่งผลต่อสถานการณ์ แต่ไม่มีหนทางใดที่จะเชื่อมโยงถึงปัญหาทางสังคม วิธีการล่าสุดนี้แม้จะเป็นทางที่น้อยสุด แต่อาจพิสูจน์ถึงประสิทธิภาพมากขึ้น

เมื่อพิจารณาที่จะบัญญัติกฎหมายแล้ว เราจะต้องเลือกแนวทางที่ดีที่สุดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์พร้อมกับเคารพหลักการดังต่อไปนี้

- หลักของความเหมาะสม : การคัดสรรมาตรการจะต้องมีความเหมาะสมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตั้งไว้พร้อมกับความเชื่อมั่นอย่างยั่งยืน ซึ่งสิ่งนี้เป็นภาระคาดคะเนล่วงหน้าเพื่อให้เกิดทางเลือกที่ถูกต้อง

ในระดับการแทรกแซงของรัฐ (โดยเฉพาะสมาพันธ์รัฐสวิส) และระดับการแทรกแซงในเชิงบรรทัดฐาน (เช่น รัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา กฤษฎีกา ระเบียบ เป็นต้น)

- หลักของควมมีสัดส่วน : มาตรการที่เสนอจะต้องแสดงถึงความสำคัญของวัตถุประสงค์ และก่อให้เกิดภัยคุกคามต่อเสรีภาพประชาชนในระดับต่ำที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

- หลักของความเท่าเทียมและความยุติธรรม : มาตรการจะต้องเยียวยาได้ในกรณีแบบเดียวกัน ในแนวทางเหมือนกันและในกรณีที่แตกต่างกันในแนวทางที่ต่างกัน

- ความสะดวกในการนำไปปฏิบัติใช้ : จะต้องเป็นไปได้ที่จะนำมาตรการไปปฏิบัติใช้ และหากจำเป็นจะต้องใช้ทรัพยากรที่มีอยู่แล้ว

- เคารพข้อตกลงตามข้อสั่งการในกฎหมาย : มาตรการจะต้องเหมาะสมกับกรอบการทำงานที่มีอยู่และไม่ขัดแย้งกับเนื้อหาในกฎหมายอื่น

เมื่อเป็นไปตามเกณฑ์ที่กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้น การพิจารณาใดก็ตามที่จะนำเสนอกฎหมายใหม่ จะต้องสัมพันธ์กับกระบวนการที่เข้มงวดซึ่งต้องใช้เวลา พร้อมทั้งต้องมีความเข้าใจต่อสถานการณ์ที่ถูกต้องเพื่อได้รับการแก้ไขปัญหา

ตามสถานการณ์ดังกล่าวนั้นเป็นการกระตุ้นให้ข้ามผ่านความต้องการโดยการวิเคราะห์ถึงปัญหาและตั้งสมมติฐานว่ามีความต้องการที่จะออกกฎหมาย และเรื่องเร่งด่วนที่ส่งสัญญาณให้เกิดการอภิปรายขึ้น ขณะเดียวกันเป็นการลดระยะเวลาสำหรับการวิเคราะห์และผลกระทบ ทั้งนี้ ระยะเวลาเป็นปัจจัยหลักทางการเมือง ซึ่งระยะเวลาและความเร่งด่วนจำเป็นจะต้องสมดุลกัน โดยระยะเวลาหมายถึงความต้องการในระยะยาวของสังคม ส่วนความเร่งด่วนเป็นเรื่องความจำเป็นในการดำเนินงานต่าง ๆ ในรัฐสภา นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยของเจตนาารมณ์ที่พิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและผู้อยู่ใต้การปกครอง ได้นำมาใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารอย่างแพร่หลายในโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต หรือสื่ออื่น ๆ เพื่อสร้างความใกล้ชิดทางการเมืองแก่ประชาชน อย่างไรก็ตาม ภาพที่ปรากฏในสื่ออาจไม่ได้แสดงถึงปัญหาที่แท้จริง หรืออาจกล่าวบรรยายถึงปัญหาเกินจากความเป็นจริงตามที่มีอยู่ได้

ความสำคัญของความเร่งด่วนและเจตนาารมณ์ก่อให้เกิดปัญหาขัดแย้งอย่างถาวรซึ่งมีผลกระทบโดยตรง ในความเป็นจริงนั้นการขับเคลื่อนของรัฐสภามักจะต้องทำงานในระยะยาวและพื้นฐานทางเหตุผล อย่างไรก็ตาม ประชาชนจะคาดหวังให้สมาชิกรัฐสภาใส่ใจและตอบสนองต่อความต้องการเร่งด่วนและเจตนาารมณ์ของพวกเขา ซึ่งความรวดเร็วในการแทรกแซงดังกล่าวจึงกลายเป็นเครื่องมือวัดทางอารมณ์ให้กับประเด็นที่เป็นความกังวลของประชาชนมากกว่า โดยบ่อยครั้งที่ในช่วงสมัยรับเลือกตั้งจะมีการกล่าวถึงการยกร่างกฎหมายเพื่อรวบรวมปัญหามากกว่าการพิจารณาถึงสาเหตุของปัญหา ดังนั้นกฎหมายจึงตอบสนองประชาชนโดยปราศจากการแก้ไขปัญหา

อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อบ่งชี้ที่อ่อนไหวต่อการตั้งตัวบทกฎหมาย เช่น ความมั่นคงและการต่อต้านอาชญากรรมรุนแรง เรื่องที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและการเงิน ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความน่าเชื่อถือของชีวิตประชาชน ซึ่งเห็นได้ชัดว่าอาจจะมีบางกรณีที่การออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องในเชิงเหตุการณ์ที่แสดงถึงความจำเป็นถูกมองว่าเป็นเรื่องเสื่อมเสียชื่อเสียง แต่สถานการณ์ดังกล่าวยังคงมีข้อยกเว้น เนื่องจากส่วนใหญ่การออกกฎหมายในเชิงเหตุการณ์จะไม่ตอบสนองต่อปัญหาที่เกิดขึ้นจริง โดยมักเป็นการตัดสินใจที่ผิดพลาดและไม่สามารถนำมาปฏิบัติใช้ได้เสมอ ทั้งนี้ ได้มีแนวทางการป้องกันต่าง ๆ เพื่อไม่ให้มีการออกกฎหมายในเชิงเหตุการณ์มากเกินไป ได้แก่ ๑) รัฐสภาแบบ ๒ สภา จะมีสภาที่ ๒ ในการทบทวนร่างกฎหมาย โดยจุดบพร่องในการร่างกฎหมายซึ่งรับรองในสภาแรกสามารถปรับแก้ไขให้ถูกต้องได้ ๒) การจัดทำประชาพิจารณ์ ๓) การทบทวนกฎหมายตาม

ความเห็นชอบตามรัฐธรรมนูญโดยหน่วยงานอิสระ เช่น ศาลรัฐธรรมนูญ ๔) ระบบโครงสร้างประเทศแบบกระจายอำนาจจากศูนย์กลาง ซึ่งอำนาจได้กระจายไปยังส่วนต่าง ๆ ๕) การบังคับใช้กฎหมายอยู่ภายใต้ข้อจำกัดของระยะเวลาหรือระดับของกฎหมาย

กล่าวโดยสรุปจากประสบการณ์แสดงให้เห็นว่าการดำเนินการออกกฎหมายจำเป็นจะต้องมีภาพรวมและระยะเวลาเพื่อไตร่ตรองและพิจารณา ซึ่งจะต้องอ้างอิงกฎระเบียบเพื่อให้เกิดผลประโยชน์ในระยะยาว โดยจะต้องมีความอดทน ความสันติสุข และกฎระเบียบ ควบคู่กับระยะเวลาที่ผ่อนปรน เจตนาที่ดี และเหตุผล

นาย Sergey MARTYNOV เลขาธิการสภาสหพันธ์ของรัฐสภาสหพันธรัฐรัสเซีย ได้ร่วมอภิปรายทั่วไปในหัวข้อนี้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานของสมาชิกรัฐสภาของรัสเซียโดยกล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงการบัญญัติกฎหมายของรัสเซียจะขึ้นอยู่กับความเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐรัสเซียได้ให้อำนาจสภาสูงหรือสภาสหพันธ์ (Council of the Federation) เพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งกฎหมายจะต้องระบุบทบาทเฉพาะของรัฐสภาในภาวะฉุกเฉิน นอกจากนี้ สภาสหพันธ์ยังมีอำนาจครอบคลุมมากขึ้นเพื่อให้สนองต่อสถานการณ์เร่งด่วน รวมถึงเพื่อให้สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ระหว่างประเทศ ซึ่งตามกฎหมายว่าด้วยข้อตกลงทางเศรษฐกิจพิเศษนั้น สภาสหพันธ์ สภาดูมา และรัฐบาลได้รับสิทธิ์ในการตั้งข้อเสนอต่อประธานาธิบดีเรื่องการขอใช้มาตรการทางเศรษฐกิจพิเศษเกี่ยวกับต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

รัฐสภาได้สนับสนุนทุกด้านเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศและรับรองมาตรฐานคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน โดยเมื่อปีที่ผ่านมาสภาสหพันธ์ได้รับรองกฎหมายสำคัญภายใต้หลักการตามแผนการต่อต้านภาวะวิกฤต จากประเด็นอุปสรรคทางเศรษฐกิจและการทำสัญญาตามเงื่อนไขทางธุรกิจในตลาดโลก รัฐสภาจึงได้ปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้ส่งเสริมให้มีผู้ประกอบการมากขึ้น การสนับสนุนธุรกิจ และการลดอุปสรรคทางการบริหารงาน รวมถึงข้อตกลงเพื่อควบคุมการแข่งขันที่ไม่ยุติธรรม นอกเหนือจากภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจแล้วสภาสหพันธ์ยังให้ความสำคัญกับปัจจัยทางสังคม โดยได้มีการรับรองกฎหมายเพื่อปกป้องประชาชนและผู้พิการ การปรับปรุงระบบการให้เงินบำนาญและระบบประกันสุขภาพ แรงงาน และการปกป้องมารดาและทารก

การออกกฎหมายให้สอดคล้องกับปัจจุบันเป็นการพัฒนาที่น่าอัศจรรย์ เนื่องจากมีจำนวนพระราชบัญญัติเพิ่มขึ้นทุกปีและการเชื่อมโยงระหว่างกฎหมายเหล่านี้มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ซึ่งสิ่งนี้ยากที่อำนาจของรัฐจะดำเนินการเพื่อออกกฎหมาย โดยสภาสหพันธ์ได้มีการนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้เพื่อนำเสนอการออกกฎหมาย การส่งเสริมการปรับปรุงการออกกฎหมายที่ยั่งยืน และการป้องกันการพิจารณาเนื้อหาของกฎหมายที่ไม่สมเหตุสมผล ซึ่งถือได้ว่าเป็นการควบคุมกระบวนการออกกฎหมายและการประเมินผลกระทบของกฎหมาย

ในการควบคุมกระบวนการออกกฎหมายและการปฏิบัติเพื่อบังคับใช้กฎหมาย สภาสหพันธ์จะมีการเขียนรายงานวิเคราะห์ตามระเบียบ ซึ่งครอบคลุมถึงการควบคุมการดำเนินการออกกฎหมายของสภา พร้อมกับมีคณะกรรมการของสภาคอยควบคุมการปฏิบัติตามกฎหมาย และมีการจัดทำรายงานว่าด้วยสถานะในการบัญญัติกฎหมายของรัสเซียร่วมกับสภาดูมา ส่วนขอบข่ายของการประเมินนั้นได้มีการนำระบบควบคุมการประเมินผลกระทบ (The regulatory impact assessment system – RIA) มาใช้ในรัสเซียตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ โดยระบบนี้มีจุดประสงค์เพื่อขจัดกฎระเบียบของประเทศที่เกินความจำเป็นและลดอุปสรรคด้านการบริหารงานในเศรษฐกิจประเทศ นอกจากนี้ ระบบควบคุมการประเมินผลกระทบมีหน้าที่หลักในการชี้ขาดการริเริ่มออกกฎหมายที่ไม่เหมาะสมในช่วงระหว่างการรับรองร่างพระราชบัญญัติ โดยหากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาเศรษฐกิจ

ให้ความเห็นว่าไม่สอดคล้องต่อร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยรัฐบาล พระราชบัญญัติดังกล่าวจะต้องนำกลับไปทบทวนอีกครั้งก่อนจะเสนอต่อไปยังสภาดูมา

ดังนั้นการออกกฎหมายของรัสเซียจึงต้องให้สนองตอบอย่างรวดเร็วและทันเวลาต่อสถานการณ์ที่ต้องรีบเร่งซึ่งจะต้องเชื่อมโยงกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ และระหว่างประเทศ ขณะเดียวกันการออกกฎหมายจะต้องมีเสถียรภาพ จึงได้ปรับระบบการออกกฎหมายโดยมีกลไกที่น่าเชื่อถือเพื่อรองรับให้เกิดกระบวนการพัฒนากฎหมายที่ยั่งยืนและมีความสอดคล้องกัน

๒. การอภิปรายกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการ เรื่อง “การจัดตั้งงบประมาณของรัฐสภา” (General Debate with informal discussion groups : The budget of the Parliament) ดำเนินการอภิปราย โดย นาย Najib EL KHADI เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรราชอาณาจักรโมร็อกโก

- กลุ่มเอ (อภิปรายโดยใช้ภาษาอังกฤษ) เรื่อง “ กระบวนการตัดสินใจ : ใครเป็นผู้ตั้งงบประมาณสำหรับรัฐสภา กระบวนการเป็นอย่างไร รัฐบาลเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการอย่างไร ” (The decision – making process : who sets budget for Parliament? What is the procedure? How is the government implicated in the process?)

ในวาระการอภิปรายหัวข้อดังกล่าวนี้ คณะผู้แทนจากประเทศต่าง ๆ ที่เข้าร่วมอภิปราย ได้หารือในเรื่องที่เกี่ยวข้อง โดยเปิดโอกาสให้แต่ละประเทศได้อธิบายถึงกระบวนการจัดตั้งงบประมาณของตน ปัญหาอุปสรรค รวมถึงข้อสังเกตต่าง ๆ ซึ่งมีประเทศที่ร่วมแสดงความเห็นโดยสังเขป ดังนี้

นาย Geert Jan A. HAMILTON เลขาธิการวุฒิสภาราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ ได้กล่าวถึงที่มาของการจัดตั้งงบประมาณของราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ ว่าเริ่มมีการปฏิรูปครั้งแรก เมื่อปี ๒๕๒๖ ซึ่งเป็นผลอันเนื่องมาจากหนี้ของภาครัฐในปี ๒๕๒๓ ที่เพิ่มขึ้นอย่างสูงมาก และการดำเนินนโยบายปฏิรูประบบงบประมาณดังกล่าวนี้สามารถลดภาระหนี้ของภาครัฐ จากเดิมร้อยละ ๘.๙ ในปี ๒๕๒๖ เป็นร้อยละ ๕.๗ ในปี ๒๕๒๙ สำหรับภาพรวมในการจัดตั้งงบประมาณนั้น เป็นหน้าที่โดยตรงของแต่ละกระทรวงที่จะรับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมถึงงบประมาณของรัฐสภาด้วยเช่นเดียวกัน ในช่วงเดือนมกราคม - มีนาคมของแต่ละปี โดยกระทรวงการคลังจะเป็นผู้พิจารณาหลักในภาพรวมอีกครั้งหนึ่ง ก่อนที่คณะรัฐมนตรีจะมีมติด้านกรอบงบประมาณ เพื่อขอลดทอน หรือปรับในส่วนของแต่ละกระทรวงที่เกี่ยวข้องในเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน แต่ละกระทรวงจะมีสิทธิ์หารือและให้ข้อแก้ต่างเพื่อขอจัดสรรงบประมาณในส่วนของตนตามความเหมาะสม จากนั้นงบประมาณทั้งหมด ทั้งในส่วนของแต่ละกระทรวงและของหน่วยงานสังกัดรัฐสภาจะเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีในประมาณเดือนสิงหาคมอีกครั้งหนึ่ง ก่อนที่จะนำเข้าสู่กระบวนการพิจารณาเป็นกฎหมายงบประมาณตามระบบต่อไป ดังจะเห็นได้ว่ารัฐบาลมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการเสนองบประมาณ ทั้งของฝ่ายบริหาร และฝ่ายนิติบัญญัติ

ดร. Ulrich SCHLÖLER รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี เสนอความเห็นเพิ่มเติมว่าสำหรับสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีนั้น มีกระบวนการบางส่วนที่แตกต่างกันไป เนื่องจากการจัดการงบประมาณกำหนดให้รัฐบาลแห่งสหพันธ์ฯ และรัฐบาลของแต่ละรัฐ ต้องพิจารณาถึงดุลยภาพทางเศรษฐกิจในภาพรวมของตนเอง โดยมีกระทรวงการคลังเป็นที่ปรึกษาเพื่อเสนอข้อคิดเห็นต่าง ๆ ทั้งนี้ด้านงบประมาณส่วนย่อยของแต่ละหน่วยงาน รวมถึงของสำนักงานเลขาธิการฯ นั้น ต้องยึดตามหลักความโปร่งใส และต้องเป็นการใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในช่วงเดือนเมษายนกระทรวงการคลังจะเป็นผู้นำส่งงบการเงินประจำปีไปยังสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และศาลตรวจเงินแผ่นดินแห่งสหพันธ์ฯ เพื่อตรวจสอบ

ความเหมาะสม รวมถึงความคุ้มค่าในแผนการใช้จ่ายงบประมาณในรายละเอียดต่อไป จากนั้น จึงจะนำเสนอร่างงบประมาณดังกล่าว เข้าพิจารณาเพื่อผ่านความเห็นชอบจากวุฒิสภาซึ่งถือเป็นตัวแทนของส่วนภูมิภาค และเข้าสู่วาระการพิจารณาตามกระบวนการรัฐสภาของสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

นอกเหนือจากฝ่ายบริหารแล้ว ศาลตรวจเงินแผ่นดินแห่งสหพันธ์ฯ มีผลต่อกระบวนการจัดทำร่างงบประมาณเป็นอย่างดี โดยจะส่งผู้แทนจากศาลตรวจเงินแผ่นดินแห่งสหพันธ์ฯ เข้าร่วมการเจรจาหรือหารืองบประมาณในฐานะที่ปรึกษาในระดับปฏิบัติอีกด้วย

นาย Modibo Sidibe เลขาธิการวุฒิสภาสาธารณรัฐมาลี ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า กระบวนการจัดตั้งงบประมาณของรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐมาลีนั้น โดยทั่วไปเป็นเหมือนกับที่สมาชิกประเทศอื่น ๆ ได้เสนอความเห็น กล่าวคือ รัฐบาลค่อนข้างมีบทบาทสำคัญในการจัดตั้งงบประมาณตั้งแต่เริ่มต้น แต่ปัญหาสำคัญด้านงบประมาณที่รัฐสภาแห่งสาธารณรัฐมาลีประสบ ซึ่งแตกต่างจากประเทศอื่น ๆ ได้แก่ การที่สภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้มีบทบาทนำด้านการจัดทำกระบวนการงบประมาณทั้งหมด รวมถึงเป็นผู้กร่างงบประมาณสำหรับสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาด้วย ดังนั้น สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจึงประสบปัญหาขาดแคลนด้านงบประมาณอย่างมาก และจวบจนถึงปัจจุบันปัญหาดังกล่าวยังคงไม่ได้รับการแก้ไขแต่อย่างใด

กล่าวโดยสรุป กระบวนการจัดตั้งงบประมาณของรัฐสภาสามารถแบ่งออกเป็น ๒ แนวทาง ได้แก่ ๑) การจัดตั้งงบประมาณของรัฐสภาโดยไม่ต้องผ่านความเห็นชอบจากฝ่ายบริหารด้านความเหมาะสมของงบประมาณที่ร้องขอ โดยรัฐสภามีสิทธิในการนำงบประมาณของตนเข้าสู่วาระการพิจารณากฎหมายงบประมาณในที่ประชุมได้โดยอิสระ ๒) การจัดตั้งงบประมาณฯ ซึ่งจำเป็นต้องส่งเรื่องไปยังฝ่ายบริหาร อาทิ กระทรวงการคลัง หรือสำนักงบประมาณแห่งชาติ เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้และความเหมาะสมเพื่อให้มีสัดส่วนที่เหมาะสมกับงบประมาณในภาพรวม หรือ อาจมีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วม เพื่อพิจารณาความเหมาะสมก่อนที่จะส่งเรื่องเข้าสู่กระบวนการตรากฎหมายงบประมาณตามปกติต่อไป

ข) สารสำคัญของ การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communication)

๑. “ระบบรัฐสภาของสาธารณรัฐแซมเบีย” โดย นาง Cecilia MBEWE รองเลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐแซมเบีย

รองเลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐแซมเบียได้กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมประชุมฯ และนำเสนอระบบรัฐสภาของสาธารณรัฐแซมเบีย โดยรัฐสภาสาธารณรัฐแซมเบียเริ่มจัดตั้งขึ้นในระหว่างปี ๒๔๓๓ และปี ๒๔๖๗ โดยผู้นำของบริษัทแอฟริกาใต้ของอังกฤษ (British South African Company – BSAC) ซึ่งตามกฎระเบียบของบริษัทฯ ต้องการให้มีสภาที่ปรึกษา (Advisory Council) เพื่อปกครองดินแดนโรดีเซียเหนือ (Northern Rhodesia) จึงนำไปสู่การจัดตั้งรัฐสภาขึ้นในปี ๒๔๖๑ ภายหลังจากยึดครองของรัฐบาลอังกฤษในปี ๒๔๖๗ ผู้ตั้งถิ่นฐานชาวยุโรปได้ก่อความอานาจทางการเมืองมากยิ่งขึ้น จนรัฐบาลอังกฤษได้ยินยอมและเปลี่ยนสภาที่ปรึกษาเป็นสภานิติบัญญัติ (Legislative Council) กระทั่งภายหลังจากที่ดินแดนโรดีเซียเหนือได้บรรลุการออกกฎหมายของตนเองสำเร็จแล้ว เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๐๙ สภานิติบัญญัติจึงเปลี่ยนชื่อเป็นรัฐสภาสาธารณรัฐแซมเบีย (National Assembly of Zambia) พร้อมกับอำนาจเพิ่มเติมทางนิติบัญญัติ ปัจจุบันรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐแซมเบียระบุให้รัฐสภาประกอบด้วยสมาชิกรัฐสภาที่มาจากการเลือกตั้ง ๑๕๖ ที่นั่ง และสมาชิกรัฐสภาที่มาจากการแต่งตั้งอีก ๕ ที่นั่ง

องค์ประกอบของรัฐสภาสาธารณรัฐแซมเบีย

รัฐสภาสาธารณรัฐแซมเบียเป็นระบบสภาเดียว โดยผสมผสานระหว่างระบบเวสต์มินสเตอร์ (Westminster system) และระบบประธานาธิบดี (Presidential System) องค์ประกอบหลักที่เหมือนกับระบบเวสต์มินสเตอร์ คือ การแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีจะมาจากสมาชิกรัฐสภาที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามา ส่วนองค์ประกอบที่เหมือนกับระบบประธานาธิบดี คือ ประธานาธิบดีทำหน้าที่ทั้งดำรงตำแหน่งประมุขของประเทศและหัวหน้ารัฐบาล

ระบบคณะกรรมการของรัฐสภาสาธารณรัฐแซมเบีย

ระบบคณะกรรมการของรัฐสภาสาธารณรัฐแซมเบียเป็นแบบผสมผสาน โดยโครงสร้างของคณะกรรมการมีความแตกต่างและการจัดตั้งมีรูปแบบมาจากรัฐสภาแห่งเครือจักรภพ (Commonwealth Parliament) และสหรัฐอเมริกา ซึ่งอำนาจในการจัดตั้งคณะกรรมการเป็นไปตามมาตรา ๘๐ ของรัฐธรรมนูญ โดยระเบียบข้อบังคับของรัฐสภาได้ระบุว่าให้มีคณะกรรมการ ๔ ประเภท ดังนี้

๑) คณะกรรมการเกี่ยวกับการดูแลกิจการภายในรัฐสภา (House Keeping Committees)

เป็นคณะกรรมการที่มีหน้าที่ดูแลเรื่องภายในรัฐสภาและหน้าที่ของรัฐสภา โดยกรรมการจะประกอบด้วยสมาชิกรัฐสภาที่มีหน้าที่บริหารงานของรัฐบาลหรือหัวหน้าพรรค (frontbenches) และสมาชิกรัฐสภาทั่วไป (backbenches) โดยคณะกรรมการด้านนี้จะไม่เปิดเผยการทำงานสู่ประชาชน ได้แก่ คณะกรรมการว่าด้วยระเบียบข้อบังคับของรัฐสภา คณะกรรมการว่าด้วยเรื่องเอกสิทธิ์ การขาดประชุม และการให้บริการ เป็นต้น

๒) คณะกรรมการเกี่ยวกับงานทั่วไป (General Purpose Committees)

คณะกรรมการด้านนี้จะมีอำนาจร่วมกับกระทรวง หน่วยงาน และสถาบันทางกฎหมายในการเฝ้าดูแลหรือตรวจสอบ ได้แก่ คณะกรรมการว่าด้วยการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดิน คณะกรรมการว่าด้วยการพิจารณางบประมาณ คณะกรรมการว่าด้วยบทบัญญัติที่อาศัยอำนาจกฎหมายอื่น และคณะกรรมการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล

๓) คณะกรรมการประจำกระทรวง (Portfolio Committees)

มีหน้าที่ในการตรวจสอบกระทรวงและหน่วยงานต่าง ๆ โดยมีคณะกรรมการ ๑๑ คณะ เช่น คณะกรรมการว่าด้วยการเกษตร คณะกรรมการว่าด้วยเศรษฐกิจ พลังงานและแรงงาน คณะกรรมการว่าด้วยที่ดิน สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว คณะกรรมการว่าด้วยการศึกษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ฯลฯ

๔) คณะกรรมการเกี่ยวกับการสรรหา (Selection Committee)

เป็นคณะกรรมการเฉพาะกิจที่แต่งตั้งขึ้นเพื่อตรวจสอบเฉพาะเรื่อง โดยภายหลังสิ้นสุดการทำงานจะมีการรับรองสรุปผลการทำงานโดยรัฐสภา ทั้งนี้ คณะกรรมการด้านนี้จะไม่เปิดเผยการทำงานสู่ประชาชน

การปฏิรูประบบรัฐสภาแซมเบีย

การปฏิรูปรัฐสภาแซมเบียมีตั้งแต่ปี ๒๕๓๓ เมื่อครั้งกลับคืนสู่ระบบการเมืองแบบหลายพรรคจากระบบพรรคการเมืองเดียว โดยการปฏิรูปมีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงหน้าที่ทางรัฐสภาในการควบคุมดูแลฝ่ายบริหาร รวมถึงเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการทางนิติบัญญัติ นอกจากนี้ ยังมีเป้าหมายเพื่อให้รัฐสภาแซมเบียได้รับความน่าเชื่อถือ ความโปร่งใส และการปกครองระบอบประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น โดยโครงการการปฏิรูป (Parliamentary Reform Programme – PRP) ได้เน้นความสำคัญใน ๕ ขอบข่าย ดังนี้

- ระบบคณะกรรมการธิการ
- กระบวนการนิติบัญญัติ
- การบริหารงานของรัฐสภา
- การสนับสนุนการให้บริการแก่รัฐสภาและสมาชิกรัฐสภา
- ความสัมพันธ์ของสมาชิกในเขตเลือกตั้ง

ภายใต้โครงการดังกล่าวประสบผลสำเร็จในหลายเรื่อง ได้แก่ การจัดตั้งวิทยุรัฐสภา การจัดตั้งสำนักงานเขตพื้นที่เลือกตั้งใน ๑๕๐ เขต การสร้างอาคารของกรรมการแห่งใหม่ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการนิติบัญญัติ การแก้ไขระเบียบข้อบังคับ เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังได้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของรัฐสภาخمเปย ซึ่งครอบคลุมระยะเวลา ๕ ปี (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒) โดยแผนดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาขีดความสามารถของรัฐสภาให้ปฏิบัติหน้าที่ได้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

หมวดหมู่ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขด้วยการดำเนินงานของสถาบันนิติบัญญัติ

ตามรัฐธรรมนูญได้แก้ไขให้รัฐสภาสาธารณรัฐخمเปยมีองค์ประกอบ โครงสร้าง และหน้าที่ ดังนี้

๑) องค์ประกอบและโครงสร้าง

รัฐสภาประกอบด้วยสมาชิก จำนวน ๑๕๖ ที่นั่ง และสมาชิกแต่งตั้งไม่เกิน ๘ ที่นั่ง โดยมีรองประธาน ซึ่งเป็นสมาชิกรัฐสภา ทำหน้าที่ร่วมกับประธานรัฐสภา โดยประธานรัฐสภาเป็นผู้แต่งตั้งรองประธานรัฐสภาในฐานะผู้นำของรัฐสภา นอกจากนี้ ยังได้ให้อำนาจประธานรัฐสภาในการแต่งตั้งรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำรัฐ ซึ่งมาจากสมาชิกรัฐสภา

๒) หน้าที่

รัฐสภาจะมีหน้าที่ในการตรวจสอบและหน้าที่ทางนิติบัญญัติ โดยรัฐธรรมนูญได้ให้อำนาจรัฐสภา เช่น การอนุมัติหรือสละการกระทำสัญญา ซึ่งเป็นเพียงการอนุมัติในส่วนของจำนวนเขตแดนนี้ โดยสัญญาฉบับนี้เป็นอำนาจพิเศษของฝ่ายบริหาร การอนุมัติข้อตกลงระหว่างประเทศ การให้ความเห็นชอบต่อพระราชบัญญัติ การอนุญาตให้รัฐสภากล่าวตำหนิรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีประจำรัฐเมื่อสมาชิกรัฐสภาประพฤติดมิชอบในการปฏิบัติหน้าที่รัฐมนตรี

๓) การดำเนินการของสภา

สำหรับการดำเนินงานของสภาเป็นไปตามมาตรา ๗๕ เริ่มด้วยการแต่งตั้งประธานรัฐสภาให้ทำหน้าที่ดำเนินการประชุมสภาแทนประธานาธิบดี และรัฐสภาจะยังทำหน้าที่อยู่ภายหลังจากยุบสภาก่อนที่จะมีการเลือกตั้งทั่วไป ๙๐ วัน ซึ่งประธานาธิบดีจะเป็นผู้ยุบสภา

๔) โครงสร้างในการบริหารงาน

ตามมาตรา ๒๑๘ ได้กำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการด้านการให้บริการทางรัฐสภา ซึ่งรวมถึงการแต่งตั้งเลขาธิการรัฐสภาและเจ้าหน้าที่ของรัฐสภา โดยประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งเลขาธิการรัฐสภา และเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาแต่งตั้งโดยประธานรัฐสภา

๕) การเปลี่ยนแปลงเรื่องที่สำคัญอื่น ๆ

ตามมาตรา ๗๐ ได้ระบุให้สมาชิกรัฐสภาผ่านการศึกษาในระดับเกรด ๑๒ หรือเท่ากับวุฒิการศึกษาขั้นต่ำสุด และตามมาตรา ๕๖ ได้ระบุวันที่สำหรับการจัดการเลือกตั้งทั่วไป รวมถึงการเลือกตั้งของรัฐสภาในวันพฤหัสบดีที่ ๒ ของเดือนสิงหาคมในทุก ๕ ปี ภายหลังจากที่มีการเลือกตั้งครั้งสุดท้าย ซึ่งหมายความว่า

ประธานาธิบดีจะไม่สามารถระบุวันเลือกตั้งให้ล่าช้าออกไปได้ นอกจากนี้ มาตรา ๖๐ (๔)(ก) พรรคการเมืองทุกพรรคที่เป็นตัวแทนในสภาจะได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนพรรคการเมือง

สุดท้าย เพื่อให้เป็นไปตามรูปแบบของสถาบันนิติบัญญัติ ตามหลักของประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลที่ดี รัฐสภาแซมเบียให้คำมั่นว่าจะทำหน้าที่ทางนิติบัญญัติ การตรวจสอบ การเป็นตัวแทน และหน้าที่ด้านงบประมาณให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด และหวังว่าจะปฏิบัติตามโครงการปฏิรูปทางรัฐสภาและบรรลุผลตามแผนยุทธศาสตร์ของรัฐสภา ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒

๒. การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “หน้าที่ในการเลือกตั้งและการตรวจสอบการเสนอชื่อเพื่อดำรงตำแหน่งในรัฐสภา” (The elective function and checks on nominations to Parliament) โดย นาย Philippe SCHWAB เลขาธิการรัฐสภาสมาพันธ์รัฐสวิส

๒.๑. หน้าที่ในการเลือกตั้งของรัฐสภาและระบบโครงสร้างของสถาบันทั้งหมด

นอกจากรัฐสภาจะมีบทบาทหน้าที่ทางนิติบัญญัติหรือหน้าที่ทางด้านงบประมาณหรือการตรวจสอบแล้ว รัฐสภายังมีหน้าที่ที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ บทบาทหน้าที่ในการเลือกตั้ง ซึ่งสื่อมวลชนได้เคยกล่าวและให้ข้อสังเกตว่าหน้าที่ในการเลือกตั้งของรัฐสภาเป็นการทำหน้าที่ที่ฉวยโอกาสอย่างมาก และเป็นการทำงานที่ประชาชนไม่สามารถมองเห็นได้ ปัจจุบันดูเหมือนว่าการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภาต่าง ๆ มีผลกระทบต่อโครงสร้างสถาบันทั้งหมด รวมถึงการทำงานของระบบทางการเมือง

สำหรับการทำหน้าที่ในการเลือกตั้งของรัฐสภาสมาพันธ์รัฐสวิสนั้นเป็นที่ยอมรับมาก โดยสามารถอธิบายได้จากโครงสร้างซึ่งประกอบด้วยฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ โดยรัฐธรรมนูญได้จัดให้รัฐสภามีอำนาจในลำดับแรกภายหลังจากอำนาจของประชาชนและมณฑล (canton) ซึ่งอำนาจสูงสุดของรัฐสภาที่เห็นได้ชัดเจน คือรัฐสภามีอำนาจในการเลือกสมาชิก เช่น สมาชิกคณะมนตรีแห่งสมาพันธ์ และผู้พิพากษาศาลฎีกาแห่งสมาพันธ์ (Federal Supreme Court) ดังนั้นรัฐสภาจึงมีความชอบธรรมทางกฎหมายตามระบอบประชาธิปไตยมากกว่าอำนาจฝ่ายอื่น เนื่องจากเป็นเพียงสถาบันเดียวที่ได้รับอำนาจผ่านการเลือกตั้งของประชาชน อย่างไรก็ตาม รัฐสภาจะต้องทำงานให้สอดคล้องกับฝ่ายบริหารและฝ่ายตุลาการในการแสดงภาพลักษณ์ของประเทศที่แสดงให้เห็นถึงความหลากหลายทั้งเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรม โดยไม่ใช้การทำงานเพียงแต่ในกรอบของการเมืองเพียงอย่างเดียว

๒.๒ การเลือกตั้งโดยรัฐสภา

๑) การเลือกตั้งสมาชิกคณะมนตรีและประธานาธิบดีแห่งสมาพันธ์รัฐสวิส

ตามรัฐธรรมนูญแห่งสมาพันธ์รัฐสวิส ได้ระบุว่ามีสมาชิกคณะมนตรีแห่งสมาพันธ์ (เทียบเท่าคณะรัฐมนตรี) จำนวน ๗ คน มีวาระในตำแหน่งคราวละ ๔ ปี โดยจะเลือกตั้งทุก ๔ ปี พร้อมกับการเลือกตั้งทั่วไปของรัฐสภา และรัฐสภาจะเป็นผู้เลือกคณะมนตรีและคณะมนตรีของสมาพันธ์เป็นคณะบุคคลที่มีความเท่าเทียมกัน และจะไม่มีนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นความแตกต่างจากระบบรัฐสภาประเทศอื่น ๆ การเลือกตั้งของรัฐสภาและคณะมนตรีแห่งสมาพันธ์ที่เกิดขึ้นพร้อมกันทำให้รัฐบาลนั้นประสานการทำงานได้ดีกับสมาชิก-รัฐสภาและสมาชิกเขตเลือกตั้งส่วนใหญ่

กระบวนการของสภานิติบัญญัติจะไม่สามารถยุบคณะมนตรีแห่งสมาพันธ์ได้ ซึ่งลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลมีระดับความอิสระสูงสุด กล่าวคือเมื่อได้รับคัดเลือกแล้ว คณะมนตรีแห่งสมาพันธ์ทั้ง ๗ คนของฝ่ายรัฐบาลจะไม่ขึ้นตรงกับรัฐสภา โดยไม่มีการออกเสียงไม่ไว้วางใจ ไม่มีการตำหนิ และ

ไม่มีสิทธิในการถอดถอนคณะมนตรีได้ ขณะเดียวกันรัฐบาลก็ไม่มีอำนาจในการยุบสภา แต่จะสามารถควบคุมดูแลการทำงานของคณะมนตรีได้โดยผ่านกระบวนการทางนิติบัญญัติ

คณะมนตรี ๗ คนจะผลัดเปลี่ยนกันดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีในทุกปีโดยรัฐสภาจะคัดเลือกประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดี ซึ่งประธานาธิบดีของสมาพันธรัฐสวิสไม่ได้เป็นทั้งหัวหน้าคณะมนตรีและไม่ได้มีอำนาจเหนือกว่ามนตรีแห่งสมาพันธ์ โดยประธานาธิบดีเป็นเอกอภของผู้เสมอภาคกัน (primus inter pares) ถือว่าทุกคนเท่าเทียมกัน เป็นเพียงแค่ผู้แทนประเทศในการร่วมพิธีสำคัญต่าง ๆ รวมถึงเป็นประธานการประชุมคณะมนตรี

นับตั้งแต่ปี ๒๕๐๒ เป็นต้นมา สมาพันธรัฐสวิสได้ปกครองและบริหารโดยพรรคการเมืองหลัก ๔ พรรค รัฐบาลแบบผสมครอบคลุมทุกพื้นที่ทางการเมืองทั้งหมดของประเทศและรวมศูนย์กลางเข้าด้วยกัน โดยแต่ละพรรคจะได้รับจัดสรรตำแหน่งมนตรีของสมาพันธ์พรรคละ ๒ คน และไม่มีพรรคใดมีความสำคัญเหนือกว่าพรรคอื่น การคัดเลือกคณะมนตรีจะคัดเลือกเป็นรายบุคคล การออกเสียงจะลงคะแนนแบบลับและแบ่งเป็นหลายรอบ และเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้กระบวนการเลือกตั้งนานเกินไป ภายหลังจากการลงคะแนนรอบที่ ๓ ผู้สมัครที่อยู่ในลำดับสุดท้ายจะถูกตัดสิทธิออกไป

นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญยังระบุว่ามีผู้ดำรงตำแหน่งมนตรีแห่งสมาพันธ์มาจากหลายมณฑล และมาจากพื้นที่ที่ใช้ภาษาต่างกัน เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเท่าเทียมกันในสภาคณะมนตรี ซึ่งหมายความว่าแต่ละพรรคควรมีผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งในขอบข่ายดังกล่าว ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายของประเทศ ปัจจุบัน สภาคณะมนตรีประกอบด้วยสมาชิกคณะมนตรีที่พูดภาษาฝรั่งเศส ๓ คน และภาษาเยอรมัน ๔ คน

สำหรับการทำงานของคณะมนตรีแห่งสมาพันธ์จะต้องทำงานร่วมกันในเรื่องของการบริหารงานประเทศและการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ และแม้ว่าจะมีคณะมนตรี ๗ คน ซึ่งแต่ละคนจะดูแลกระทรวงของตนเอง และจะต้องแสดงแนวร่วมในการเชื่อมโยงกับหน่วยงานภายนอก รวมทั้งสมาชิกแต่ละคนจะต้องเคารพและสนับสนุนการตัดสินใจถึงแม้ว่าจะมีความคิดเห็นต่าง แต่หลักการทำงานของคณะ คือ สมาชิกจะต้องตัดสินใจร่วมกับสมาชิกคณะมนตรีมากกว่าการให้ความสำคัญกับความคิดเห็นของพรรคการเมืองตน ซึ่งระบบแบบนี้จะกระตุ้นให้เกิดการประมาทตนและการยับยั้ง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในฐานะรัฐบาลที่เข้มแข็ง นอกจากนี้ คณะมนตรีในฐานะรัฐบาลจะต้องปฏิบัติหน้าที่ที่แสดงให้เห็นถึงแนวทางร่วมกันและขณะเดียวกันจะต้องสะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายภายในประเทศ

๒) การเลือกตั้งผู้พิพากษาศาลฎีกาแห่งสมาพันธ์

รัฐสภายังมีหน้าที่ในการเลือกตั้งผู้พิพากษาศาลฎีกาแห่งสมาพันธ์ โดยจะทำการเลือกตั้งทุก ๖ ปี ภายใต้อิทธิพลของการตัดสินใจของเสียงข้างมากของสมาชิกรัฐสภา กระบวนการเลือกตั้งนั้นจะมีคณะกรรมการว่าด้วยตุลาการ ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกรัฐสภาแห่งชาติ (National Council) จำนวน ๑๒ คน และสมาชิกจากสภาแห่งรัฐ (Council of States) จำนวน ๕ คน ทำหน้าที่ในการรับสมัครผู้ลงเลือกตั้งผู้พิพากษาศาลฎีกาและการเตรียมการเลือกตั้ง ซึ่งกระบวนการเลือกตั้งจะต้องสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์อันใกล้ชิดระหว่างพรรคการเมืองต่าง ๆ ในรัฐสภาและการวางองค์ประกอบของอำนาจในศาลสูงสุด

ประเด็นสำคัญของระบบการปกครองแบบเชื้อชาติมีผลต่อกระบวนการเลือกตั้งผู้พิพากษารวมถึงข้อจำกัดพิเศษใน ๓ กรณีที่จะไม่ได้รับให้เลือกตั้งอีก คือ กรณีของผู้ลงสมัครให้กลับเข้ารับตำแหน่งเดิมอีกครั้ง กรณีอายุของผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งผู้พิพากษา และกรณีของการพิจารณาคดีที่ผิดพลาด

อย่างไรก็ดี ตามแนวทางปฏิบัติ รัฐสภามีจุดประสงค์คัดเลือกผู้พิพากษาเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและสร้างเสถียรภาพผ่านระบบโครงสร้าง เนื่องจากศาลในฐานะส่วนหนึ่งของรัฐบาลจะต้องมีความมั่นคงในระดับสูง และบุคคลที่รับการเลือกตั้งเข้ามาจะต้องปฏิบัติหน้าที่เพื่อประชาชนมากกว่าความปรารถนาของตนเอง

๓) การเลือกตั้งอื่น ๆ

รัฐสภายังเลือกตั้งอัยการสูงสุดของสมาพันธรัฐสวิสโดยคณะกรรมการการว่าด้วยตุลาการ นอกจากนี้ รัฐสภายังทำหน้าที่ในการเลือกตั้งผู้บัญชาการทหารสูงสุด ซึ่งตำแหน่งนี้เป็นตำแหน่งชั่วคราว และการเลือกตั้งจะจัดขึ้นเมื่อคาดว่าจะมีการขนย้ายกองทหารเท่านั้น

๒.๓ การให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

นอกเหนือจากหน้าที่ของรัฐสภาในการเลือกตั้งคณะมนตรีและผู้พิพากษาศาลฎีกาแล้ว รัฐสภายังมีหน้าที่ในการให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งตำแหน่งต่าง ๆ ที่เสนอโดยฝ่ายรัฐบาล เช่น คณะกรรมการการปกป้องข้อมูลและข่าวสาร และผู้อำนวยการสำนักงานตรวจสอบบัญชีของสหพันธ์ เป็นต้น โดยรัฐสภาสามารถรับรองหรือปฏิเสธการเสนอให้ดำรงตำแหน่งจากฝ่ายรัฐบาลได้โดยผ่านการลงคะแนนเสียง แต่จะไม่สามารถเสนอผู้ลงสมัครของรัฐสภาเองได้ ทั้งนี้ สำหรับตำแหน่งเลขาธิการรัฐสภาจะมีกระบวนการเสนอให้ดำรงตำแหน่งแตกต่างกันออกไป โดยผ่านที่ประชุมร่วมของ ๒ สภา และรัฐสภาจะทำการเลือกตั้งโดยการลงคะแนนเสียงแบบลับ ซึ่งเมื่อเข้ารับตำแหน่งเลขาธิการรัฐสภาแล้วจะไม่สามารถถอดถอนออกจากตำแหน่งได้ในช่วงระยะเวลา ๔ ปี

๓. การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การออกเสียงคัดค้านพรรคการเมืองในสังกัดตนของสาธารณรัฐยูกันดา” (Crossing the floor in Uganda) โดย นาง Jane L. KIBIRIGE เลขาธิการรัฐสภายูกันดา

๓.๑ บทนำ

คำจำกัดความตามคัมภีร์ของรัฐสภาสหราชอาณาจักรฯ ได้ให้ความหมายคำว่า “to cross the floor” คือ การเปลี่ยนข้าง หรือการออกจากพรรคการเมืองหนึ่ง และไปเข้าร่วมพรรคการเมืองอื่น ซึ่งคำว่า “floor crossing” มาจากการจัดที่นั่งในรัฐสภา ซึ่งพรรคการเมืองฝ่ายรัฐบาลจะนั่งรวมกันอยู่ทางด้านขวาและฝ่ายค้านจะนั่งรวมกันทางด้านซ้าย ดังนั้นการเปลี่ยนพรรคการเมืองจึงมีความหมายว่าเป็นการย้ายที่นั่งจากด้านหนึ่งของรัฐสภาไปอยู่อีกด้านหนึ่ง โดยทั่วไปการออกเสียงคัดค้านพรรคการเมืองตนเองมักเกิดขึ้นในรัฐสภาระบบเวสต์มินสเตอร์ (Westminster system) เช่น แคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ แอฟริกาใต้ เป็นต้น

๓.๒ ความเป็นมาของระบบพรรคการเมืองหลายพรรคในสาธารณรัฐยูกันดา

สาธารณรัฐยูกันดาเคยตกเป็นดินแดนในอารักขาของอังกฤษและได้รับเอกราชในปี ๒๕๐๕ นาย Milton Apollo Obote หัวหน้าพรรค Uganda People's Congress (UPC) ได้เข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนแรก โดยจุดเริ่มต้นทางการเมืองในขณะนั้นประกอบด้วยพรรคการเมือง UPC ซึ่งมีสมาชิกพรรคเพียงไม่กี่คน และพรรคการเมืองอีก ๒ พรรค คือ พรรค Catholic – leaning Democratic Party (DP) และพรรค Buganda – sponsored Kabaka Yekka (KY) ซึ่งการเลือกตั้งก่อนได้รับเอกราชนั้น พรรค DP ได้รับคะแนนส่วนใหญ่ในรัฐสภา แต่ไม่ได้รับคะแนนเสียงส่วนใหญ่ที่จะสนับสนุนให้จัดตั้งรัฐบาลได้ ดังนั้น นาย Obote จึงมองเห็นโอกาสที่จะได้รับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี โดยการสร้างพันธมิตรระหว่างพรรค UPC และพรรค KY และได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนแรก สำหรับการบริหารงานของรัฐบาลแบบผสมที่นำโดยนาย Obote ได้เผชิญกับความยากลำบาก ทั้งความต้องการที่หลากหลาย รวมถึงการรุดหน้า

ของกลุ่ม Buganda เพื่อแยกตัวเป็นเอกราชจากยูกันดา ซึ่งถือเป็นเหตุผลหลักในการผูกมิตรและจัดตั้งรัฐบาลร่วมกับพรรค KY

๓.๓ การย้ายพรรคการเมือง

การย้ายพรรคการเมืองหมายถึงการย้ายจากพรรคการเมืองฝ่ายค้านไปสนับสนุนพรรคฝ่ายรัฐบาล หรืออาจจะเป็นการย้ายจากพรรคฝ่ายค้านไปร่วมกับพรรคการเมืองอื่น โดยมีหลักการที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย ดังนี้

๑) ที่นั่งเป็นของพรรคการเมือง

ในกรณีนี้จะหมายถึงบุคคลซึ่งลาออกจากพรรคตน โดยตำแหน่งที่นั่งในสภาหายไป และพรรคการเมืองสามารถพิจารณาให้ที่นั่งแก่บุคคลอื่นแทนได้ ซึ่งถือเป็นการสร้างความเข้มแข็งของพรรคการเมืองและรักษาอำนาจทางการเมือง

๒) ที่นั่งเป็นของสมาชิกรัฐสภาแต่ละบุคคล และสมาชิกรัฐสภาสามารถรักษาที่นั่งของตนโดยไม่คำนึงถึงว่าตนจะต้องอยู่ในพรรคการเมืองเดิม

ในกรณีนี้เป็นการสร้างบทบาทของสมาชิกรัฐสภาแต่ละบุคคลและจะเกี่ยวข้องกับเขตเลือกตั้งของสมาชิกแต่ละคน แต่ระเบียบของพรรคอาจจะอ่อนแอ โดยในกรณีที่ ๒ นี้เริ่มต้นในยูกันดาภายหลังจากการยึดครองของรัฐบาลทหารนำโดยนาย Idi Amin ปี ๒๕๐๗ ซึ่งขณะนั้นทหารเริ่มเข้ามามีบทบาทชัดเจนภายในการเมืองของยูกันดาและกลายเป็นเครื่องมือสำคัญเพื่อให้ได้รับชัยชนะทางการเมือง ต่อมา นาย Obote ได้จุดชนวนถึงประเด็นสำคัญของพื้นที่ประเทศยูกันดาที่หายไปบางส่วน โดยขอให้รัฐบาลรัฐประหารในขณะนั้นออกมากล่าวชี้แจง แต่รัฐบาลรัฐประหารได้เลื่อนการปราศรัยออกไป ดังนั้นนาย Obote จึงสังเกตเห็นความเป็นไปได้ว่าพรรค UPC พรรคการเมืองของตนจะได้รับเสียงส่วนใหญ่ในรัฐสภาและตามมาด้วยการย้ายพรรคการเมืองของสมาชิกพรรค DP แต่ได้เกิดจุดหันเหที่สมาชิกรัฐสภาพรรค DP จากแคว้น Bunyoro เห็นพ้องที่จะร่วมมือกับฝ่ายรัฐบาลรัฐประหารของนาย Amin หากนาย Obote ร่วมมือกับกลุ่ม Bugunda ทำประชาพิจารณ์เกี่ยวกับพื้นที่ประเทศที่หายไป ต่อมาได้มีการทำประชาพิจารณ์ขึ้นเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๐๗ การได้รับชัยชนะของนาย Obote และพรรค UPC จากประเด็นเรื่องพื้นที่นี้จึงทำให้เกิดการสร้าง ความเข้มแข็งระหว่างรัฐบาลกลางและกลุ่มผู้นำ Bugunda รวมถึงการย้ายพรรคของสมาชิกพรรคการเมือง KY มาเข้าร่วมพรรค UPC ของนาย Obote

๓.๔ รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐยูกันดา

รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐยูกันดาได้ระบุว่าสาธารณรัฐยูกันดาจะต้องปกครองโดยยึดหลักประชาธิปไตย โดยให้อำนาจการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกภาคส่วนการปกครอง และประชาชนทุกคนจะต้องเข้าถึงตำแหน่งผู้นำได้ในทุกระดับ ซึ่งรัฐธรรมนูญได้ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเลือกและรับรองระบบการเมืองโดยการเลือกตั้งอย่างอิสระและอย่างเท่าเทียมกันหรือการทำประชาพิจารณ์ โดยประชาชนได้เลือกระบบการเมืองแบบหลายพรรคมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญได้ระบุถึงองค์ประกอบของรัฐสภา โดยสมาชิกรัฐสภาจะออกจากตำแหน่งที่นั่งในรัฐสภาของตนได้ หากสมาชิกคนใดจะออกจากพรรคการเมืองซึ่งสมาชิกคนนั้นได้เป็นผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งเข้ามาสู่รัฐสภาเพื่อเข้าร่วมกับพรรคอื่นหรือเพื่อยังคงอยู่ในรัฐสภาโดยไม่สังกัดพรรคใด หรือหากสมาชิกรัฐสภาได้รับคัดเลือกเข้ามาสู่รัฐสภาในฐานะผู้ลงสมัครอิสระเพื่อเข้าร่วมกับพรรคการเมืองใด

๓.๕ การปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการย้ายพรรคการเมืองในยุกันดา

นาง Jane L. KIBIRIGE เลขาธิการรัฐสภายูกันดาได้ยกตัวอย่างกรณีของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง National Resistance Movement Party (NRM) ที่ได้พิจารณาชี้ขาดไล่สมาชิกรัฐสภา จำนวน ๔ คน ออกจากพรรค เนื่องจากฝ่าฝืนข้อบังคับตามรัฐธรรมนูญของพรรค โดยเลขาธิการพรรค NRM ได้มีหนังสือถึงประธานรัฐสภาเกี่ยวกับการพิจารณาของพรรคและได้ขอให้เลขาธิการรัฐสภาประกาศตำแหน่งที่ว่างอยู่ ๔ ตำแหน่ง เพื่อที่คณะกรรมการการเลือกตั้งจะได้ดำเนินการเลือกตั้งต่อไปได้ แต่ประธานรัฐสภาได้ปฏิเสธการประกาศตำแหน่งที่ว่างอยู่ตามระเบียบของรัฐสภา ทั้งนี้ ต่อมาจำเลยจึงอุทธรณ์เพื่อร้องเรียนต่อศาลรัฐธรรมนูญและศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาความว่าการไล่ออกจากพรรคการเมืองเป็นเหตุให้สมาชิกรัฐสภานั้นเสียตำแหน่งในรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ ดังนั้นกล่าวได้ว่าสมาชิกรัฐสภาที่โดนไล่ออกจากพรรค NRM จึงพ้นจากตำแหน่งในรัฐสภาและไม่ได้ดำรงตำแหน่งสมาชิกรัฐสภาต่อไป และภายหลังพวกเขาได้อุทธรณ์เรื่องต่อศาลสูงอีกครั้งเพื่อคัดค้านการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ

นอกจากนี้ ยังได้มีการปรับแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๘ โดยรัฐบาลพยายามปรับข้อข้อยกเว้นเรื่องการไล่สมาชิกรัฐสภาที่ได้รับเลือกตั้งเข้าสู่รัฐสภาออกจากพรรคการเมือง และข้อถกเถียงได้ยกข้อเสนอแนะที่จะแจกจ่ายการทำงานให้แก่พรรคการเมืองต่าง ๆ พรรคจำเป็นจะต้องลงโทษและเรียกความน่าเชื่อถือแก่สมาชิกของตน

๔. การนำเสนอประเด็นอภิปรายเรื่อง “อำนาจของรัฐสภาราชอาณาจักรสเปนในการทำหน้าที่รัฐบาลรักษาการเพื่อสนับสนุนการเลือกตั้งทั่วไป” (The powers of the Parliament of Spain vis-à-vis an acting Government following a general election) โดย นาย Manuel CAVERO เลขาธิการวุฒิสภาราชอาณาจักรสเปน

๔.๑ การเลือกตั้งทั่วไป : การเรียกประชุมร่วมสองสภาและกระบวนการจัดตั้งรัฐบาล

สำหรับการเลือกตั้งทั่วไปล่าสุดในปี ๒๕๕๘ ประชาชนได้เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๓๕๐ คน และสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๒๐๘ คน จากที่นั่งในวุฒิสภา ๒๖๖ ที่นั่ง ซึ่งการเลือกตั้งถึงความเชื่อมั่นของรัฐสภาต่อรัฐบาลใหม่เป็นหน้าที่เพียงฝ่ายเดียวของสภาผู้แทนราษฎร โดยผ่านการเลือกนายกรัฐมนตรี ตามกระบวนการสถาปนาการเข้ารับตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญนั้น กษัตริย์จะประชุมร่วมกับตัวแทนที่ได้รับการแต่งตั้งจากพรรคการเมืองที่เป็นตัวแทนอยู่ในรัฐสภาพร้อมการเสนอชื่อของผู้ลงสมัครเป็นนายกรัฐมนตรี และภายหลังการปรึกษาหารือและแสดงความคิดเห็นจากหัวหน้าพรรคการเมืองต่าง ๆ กษัตริย์จะเสนอชื่อผู้ลงสมัครต่อสภาผู้แทนราษฎร โดยประธานสภาผู้แทนราษฎรจะพิจารณาเรียกประชุมเพื่อสถาปนาเข้ารับตำแหน่ง ทั้งนี้ เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นต่อสภาผู้แทนราษฎรผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งนายกรัฐมนตรีจะต้องได้รับคะแนนเสียงข้างมากที่สุดเป็นลำดับแรก และหากไม่บรรลุผลการลงคะแนนเสียงอาจจะยื่นข้อเสนอเดิมเพื่อลงคะแนนอีกครั้งภายหลังจาก ๔๘ ชั่วโมง อย่างไรก็ตาม หากการลงคะแนนเสียงล้มเหลว ผู้เสนอรับเลือกตั้งคนถัดมาจะได้รับการพิจารณาให้รับการลงคะแนนเสียงตามกระบวนการเดิม และหากไม่มีผู้ลงสมัครคนใดได้รับคัดเลือกและเชื่อมั่นจากสภาผู้แทนราษฎรภายใน ๒ เดือน กษัตริย์จะทำการยุบสภาพร้อมจัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปครั้งใหม่

๔.๒ การรักษาการแทนรัฐบาล

เมื่อรัฐบาลสิ้นสุดอำนาจลงฝ่ายรัฐสภาจะดำเนินหน้าที่ในฐานะรัฐบาลจนกระทั่งมีการเลือกตั้งทั่วไปและการลงคะแนนเสียงจัดตั้งรัฐบาลชุดหน้า ทั้งนี้ มีเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญที่อนุญาตและไม่อนุญาตให้รัฐบาลรักษาการสามารถดำเนินหน้าที่ได้ เช่น ข้อจำกัดการดำเนินงานที่เกี่ยวกับกระบวนการของปัญหาสาธารณชนและการระงับการรับรองมาตรการต่าง ๆ รัฐบาลรักษาการไม่สามารถยุบสภาได้ หรือไม่มีสิทธิออกเสียง

เพื่อสร้างความเชื่อมั่น ไม่สามารถเสนอร่างพระราชบัญญัติใด ๆ ได้ และไม่สามารถนำงบประมาณมาใช้ได้ก่อนที่รัฐสภาจะอนุมัติ เป็นต้น

๓.๓ อำนาจของรัฐสภาราชอาณาจักรสเปนในการทำหน้าที่แทนรัฐบาลเพื่อสนับสนุนการเลือกตั้งทั่วไป

ระบบของสเปนเกี่ยวข้องกับรัฐบาลในระบบรัฐสภาและวางกรอบตามรูปแบบของระบบรัฐสภาตามหลักการเหตุผล นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญยังแสดงการยอมรับถึงความสามารถของรัฐสภาในการทำหน้าที่เป็นฝ่ายบริหาร ซึ่งระบบรัฐสภาจะต้องปฏิบัติหน้าที่ทั้งรัฐสภาและรัฐบาล โดยหากอำนาจของรัฐบาลลดลงแล้ว เพราะเป็นเพียงรัฐบาลรักษาการ อำนาจส่วนอื่น ๆ ของรัฐสภาจะต้องรักษาความสมดุลของอำนาจให้เป็นกลาง ทั้งนี้ หากรัฐบาลรักษาการขาดความเชื่อมั่นทางการเมืองของรัฐสภาโดยเฉพาะสภาผู้แทนราษฎร รวมถึงหลักการทำงานร่วมกันและความสมดุลของอำนาจระบบรัฐสภาจะได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากกรณีตัวอย่าง ดังนี้

๑) หน้าที่ในการออกกฎหมาย

รัฐบาลรักษาการไม่มีสิทธิในการเสนอกฎหมายต่อสภา จากมุมมองดังกล่าวรัฐบาลเป็นเพียงรักษาการและรัฐสภายังไม่ได้รับรองสถานะทางการเมือง จึงไม่สามารถดำเนินการริเริ่มออกกฎหมายใด ๆ อย่างเป็นทางการ รัฐสภาต้องจำกัดตัวเองในกระบวนการปัญหาของสาธารณชน เพื่อสามารถใช้กฎหมายใหม่ที่มีแสดงนัยถึงแนวร่วมทางการเมืองที่ต่างกัน

๒) หน้าที่ในการตรวจสอบ

ประเด็นคำถามต่อมา คือความเป็นไปได้ที่รัฐสภาจะตรวจสอบรัฐบาลที่ไม่ได้มาจากความเชื่อมั่นทางการเมืองโดยอำนาจในการออกเสียงของสภา ในทางทฤษฎีแล้วการปกครองระบบรัฐบาลที่รักษาการโดยรัฐสภาไม่ได้ตั้งใจให้มีหน้าที่ในการตรวจสอบ อย่างไรก็ตาม หากรัฐบาลรักษาการดำเนินหน้าที่ในการให้การรับรองมาตรการต่าง ๆ เนื่องจากความเร่งด่วน ดูเหมือนเป็นไปได้ที่รัฐสภาจะสามารถทำหน้าที่ในการตรวจสอบได้ และถึงแม้ว่าจะเป็นเพียงช้อยกเว้น แต่เข้าใจได้ว่าการตรวจสอบของรัฐสภาไม่สามารถขยายผลต่อไปยังความต้องการในความรับผิดชอบทางการเมืองได้โดยผ่านคำขอที่ไม่มีความเชื่อมั่นทางการเมือง

๓) หน้าที่ในการวางแนวทางทางการเมือง

หากเจตนาจะมีเป้าหมายเพื่อให้รัฐบาลปฏิบัติในทิศทางใดจะเป็นไปไม่ได้ที่จะสื่อเจตนาไปยังรัฐบาลรักษาการ ตามที่ศาลฎีกาได้ประกาศไว้ว่ารัฐบาลรักษาการไม่สามารถที่จะดำเนินการใด ๆ ที่แสดงถึงการยอมรับข้อเสนอแนะเพื่อวางแนวทางทางการเมืองได้

๔) หน้าที่อื่น ๆ ของรัฐสภา

ขอบข่ายที่ไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภาและรัฐบาล อาทิ การปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการแต่งตั้งตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญ เช่น ศาลยุติธรรม คณะมนตรีฝ่ายตุลาการ การร้องเรียนเพื่อสอบสวนสมาชิกรัฐสภา และการใช้อำนาจในการทำข้อตกลงระหว่างประเทศ เป็นต้น

๓.๔ ประเด็นสำคัญสุดท้าย

นับตั้งแต่ยุบสภาจนกระทั่งถึงวันที่จัดการเลือกตั้งทั่วไปซึ่งประเทศจะต้องเดินทางต่อไปโดยรัฐบาลรักษาการนั้น นับเป็นเรื่องยากที่จะเข้าถึงความหมายที่แท้จริงของอำนาจของรัฐสภาในการปฏิบัติหน้าที่รัฐบาลรักษาการ โดยสามารถเห็นได้ชัดเจนว่าจากสถานการณ์การจัดตั้งรัฐบาลชุดใหม่ที่มาจากผลการเลือกตั้งทั่วไป ซึ่งตกอยู่ในหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ อย่างไรก็ตาม มีข้อจำกัดในการจัดการภายในรัฐบาลรักษาการในเรื่องต่าง ๆ แม้ว่าปัจจุบันจะมีภารกิจของรัฐบาลที่ยุ้งยากและจำเป็นจะต้องให้การ-

รับรองการตัดสินใจต่าง ๆ ซึ่งไม่สามารถยืดเวลาและขยายขอบข่ายการบริหารจัดการได้อีก ดังนั้นรัฐบาลจะต้องกล่าวรายงานต่อรัฐสภาถึงประเด็นการพิจารณาดังกล่าว พร้อมมีการจัดอภิปรายร่วมกันกับสมาชิก-รัฐสภาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

๕. การนำเสนอประเด็นอภิปรายเรื่อง “เอกสิทธิ์ทางรัฐสภาและสิทธิโต้ตอบของพลเมือง” (Parliamentary Privilege and Citizen’s Right of Reply) โดย นาง Claressa SURTEES รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเครือรัฐออสเตรเลีย

เอกสิทธิ์ของเสรีภาพในคำกล่าวสามารถอธิบายว่าเป็น “สิทธิที่จำเป็น” ซึ่งทำให้สมาชิกรัฐสภาสามารถหยิบยกประเด็นในสภาผู้แทนราษฎรขึ้นมาได้ มิฉะนั้นจะไม่สามารถดำเนินการประชุมต่อไปได้ (แต่อย่างน้อยเกรงกลัวในผลกระทบทางกฎหมายที่จะตามมา ซึ่งเอกสิทธิ์นั้นเป็นสิ่งที่ดีแต่ต้องตระหนักว่าต้องมีหน้าที่รับผิดชอบต่อสิ่งนั้นด้วย)

ประชาชนวิจารณ์การอภิปรายของรัฐสภา

ในช่วงระหว่างอภิปรายของรัฐสภาบางครั้งมีการละเมิดโดยคำกล่าวของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเครือรัฐออสเตรเลียได้รับรองข้อมติว่าด้วยสิทธิในกระบวนการตอบโต้ขึ้นเมื่อปี ๒๕๔๐ เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิในการโต้ตอบข้อกล่าวข้างต้น พร้อมทั้งขอให้คำโต้ตอบของประชาชนเผยแพร่ไว้ในรายงานของรัฐสภา

การส่งคำร้อง

กระบวนการนี้ดำเนินการโดยบุคคลในนามของสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้ถูกพาดพิง โดยบุคคลที่โดนคุกคามจากบางคำพูดที่กล่าวพาดพิงในสภาผู้แทนราษฎรอาจเขียนคำร้องไปยังประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ ซึ่งอาจจะระบุว่าตนได้รับผลกระทบที่ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียง หรือความนับถือในการประสานงานกับผู้อื่น หรือเสียหายในอาชีพ การค้า สำนักงาน หรือความน่าเชื่อถือทางการเงิน หรือถูกคุกคามความเป็นส่วนตัวอย่างไรเหตุผล และเรียกร้องให้สามารถรวบรวมการตอบโต้ที่เหมาะสมไว้ในรายงานของรัฐสภา

หน้าที่ของประธาน

ประธานจะต้องส่งคำร้องไปยังคณะกรรมการพิจารณาว่าด้วยเอกสิทธิ์และผลประโยชน์ของสมาชิก ถ้าประเด็นดังกล่าวไม่ใช่เรื่องทั่วไป หรือว่าเป็นประเด็นที่สำคัญ น่ากังวล หรือมีความรุนแรง และมีความเหมาะสมที่จะพิจารณา

หน้าที่ของคณะกรรมการ

คณะกรรมการพิจารณาว่าด้วยเอกสิทธิ์และผลประโยชน์ของสมาชิก เป็นคณะกรรมการประจำสภาผู้แทนราษฎร มีสมาชิก ๑๑ คนมาจากรัฐบาลและไม่ใช้รัฐบาล ซึ่งมีหน้าที่สอบสวนข้อกล่าวหาละเมิดเอกสิทธิ์ของรัฐสภา รวมถึงพิจารณาคำร้องที่ไม่เป็นธรรมในการอภิปรายของสภาผู้แทนราษฎร และตรวจสอบผลประโยชน์ของสมาชิก ในการพิจารณาคำร้องที่เกี่ยวข้องกับพลเมือง คณะกรรมการฯ จะดำเนินการดังนี้

- จะต้องมีการประชุมเป็นการส่วนตัว
- อาจมีการสนทนาร่วมกับผู้ส่งคำร้องหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ขึ้นกล่าวในสภาผู้แทนราษฎร
- อาจไม่พิจารณาหรือตัดสินข้อเท็จจริงของคำกล่าวในคำร้องหรือในสภาผู้แทนราษฎร
- อาจไม่เผยแพร่ทั้งคำร้อง หรือการดำเนินการ แต่จะนำเสนอในรูปแบบของรายงานการประชุมและคำร้องทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน ต่อสภาผู้แทนราษฎร

อย่างไรก็ดี ถ้าเชื่อว่าการส่งคำร้องไม่สำคัญ เป็นที่น่ากังวล หรือมีความรุนแรง หรือไม่ร้ายแรง คณะกรรมาธิการฯ จะต้องมีการรายงานความเห็นดังกล่าวไปยังสภาผู้แทนราษฎร

การรายงานจากคณะกรรมาธิการว่าด้วยเอกสิทธิ์และผลประโยชน์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมาธิการฯ สามารถเสนอแนะว่า การตอบโต้โดยบุคคลในขอบเขตที่ระบุในรายงานและเห็นชอบโดยกลุ่มบุคคลและคณะกรรมาธิการจะถูกเผยแพร่โดยสภาผู้แทนราษฎรหรือบริษัท ในรายงานการประชุม หรือจะไม่มีผลการดำเนินการใด ๆ โดยสภาผู้แทนราษฎร

ขอบเขตของการโต้ตอบ

เนื้อหาที่มีความกระชับและเกี่ยวข้องกับประเด็นคำถาม ไม่ควรมีเนื้อหาในลักษณะก้าวร้าวหรือมีผลกระทบด้านลบ หรือทำร้ายบุคคล ละเมิดสิทธิส่วนบุคคลอย่างไรเหตุผล และ/หรือเชิงยั่วยงส่งผลกระทบต่อ ด้านลบ

แนวทางของคณะกรรมาธิการสำหรับพิจารณาคำร้อง

มติที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบให้มีแนวทางในการพิจารณาคำร้อง ดังนี้

๑. ใบคำร้องจะต้องได้รับภายใน ๓ เดือนของการกล่าวถ้อยแถลงต่อที่ประชุม เว้นแต่มีข้อยกเว้นกรณีคณะกรรมาธิการฯ เห็นชอบที่จะพิจารณาคำร้องที่ได้รับในภายหลัง

๒. ใบคำร้องควรพิจารณาจากบุคคลทั่วไป มิใช่ตัวแทนบริษัท องค์กร หรือสถาบัน

๓. ใบคำร้องควรพิจารณาจากพลเมืองชาวออสเตรเลียเท่านั้น

๔. ใบคำร้องต้องแสดงชื่อผู้ถูกพาดพิง โจมตีโดยตรง โจมตีบุคคล หรือการวิจารณ์อย่างชัดเจน

๕. ใบคำร้องต้องมีความกระชับ และแสดงถึงข้อความการว่ากล่าว การตอบโต้ของบุคคล และไม่มีเนื้อหาที่ก้าวร้าว

๖. ใบคำร้องที่เกี่ยวข้องกับคำกล่าวในสภาอาจได้รับการพิจารณา

๗. ใบคำร้องจะไม่พิจารณาจากบุคคลที่หวังจะตอบโต้คำกล่าวที่มีความเชื่อมโยงกับคณะกรรมาธิการสามัญ หรือคณะกรรมาธิการเฉพาะกิจ

๘. ในการพิจารณาใบคำร้อง คณะกรรมาธิการฯ จะพิจารณาถึงการแก้ไขอื่น ๆ ซึ่งเหมาะสมกับบุคคลที่ถูกพาดพิงในสภาผู้แทนราษฎรด้วย เช่น สมาชิกรัฐสภาออสเตรเลียจะพิจารณาเข้าร่วมการประชุมที่พวกเขาสามารถโต้ตอบได้ ซึ่งเหมือนกับสื่อส่วนบุคคลที่เป็นวิธีที่เขาสามารถโต้ตอบการวิจารณ์ได้

๖. การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “เรื่องเล็กที่ส่งผลในวงกว้าง : การขัดขวางการผ่านญัตติในรัฐสภาสาธารณรัฐไอซ์แลนด์” โดย นาย Helgi BERNÓDUSSON เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐไอซ์แลนด์

สาธารณรัฐไอซ์แลนด์ปกครองด้วยระบอบสาธารณรัฐโดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุข รัฐสภาสาธารณรัฐไอซ์แลนด์เป็นระบบสภาเดี่ยว ตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ ประกอบด้วยสมาชิก จำนวน ๖๓ คน มีระยะเวลาการประชุมเริ่มต้นตั้งแต่ต้นเดือนกันยายน กระทั่งถึงสิ้นเดือนพฤษภาคม โดยสัดส่วนในสภาประกอบด้วยพรรคฝ่ายขวา ร้อยละ ๓๕ พรรคเป็นกลาง (centrist) ร้อยละ ๒๕ และพรรคฝ่ายซ้าย ๒ พรรค ได้แก่ พรรคสังคมนิยม และพรรคสังคมนิยม หรือคอมมิวนิสต์ สัดส่วนของพรรคละร้อยละ ๑๕ ทั้งนี้ ประเด็นเสียงข้างน้อยในรัฐสภาเริ่มมีบทบาทมากขึ้นในหลาย ๆ ด้าน ทั้งในการอภิปรายสามัญ รวมถึงกิจการที่เร่งด่วน

การพิจารณาด้านนิติบัญญัติของรัฐสภาสาธารณรัฐไอซ์แลนด์นั้น ประกอบด้วยการพิจารณารวมทั้งสิ้น ๓ วาระ ได้แก่ การอภิปรายทั่วไป ครั้งที่ ๑ เพื่อส่งเรื่องไปยังระดับคณะกรรมาธิการ การอภิปราย ครั้งที่ ๒

เมื่อคณะกรรมการสิทธิการส่งรายงานกลับมา จากนั้นจึงเข้าสู่การพิจารณาครั้งสุดท้าย โดยเรื่องที่ยังไม่ได้รับการพิจารณา ให้แจ้งเรื่องทั้งหมดจะตกไปในการประชุมครั้งสุดท้ายในฤดูใบไม้ผลิ

สำหรับการอภิปรายว่าด้วยร่างกฎหมายและมติการประชุมสภาต่าง ๆ นั้นเปิดให้มีการอภิปรายได้อย่างเสรี โดยไม่มีการจำกัดการเข้าร่วมอภิปรายและไม่มีการวางแผนล่วงหน้า สมาชิกรัฐสภาทุกคนสามารถเข้าร่วมอภิปรายได้อย่างเสรี

อย่างไรก็ดี การอภิปรายเพื่อประวิงเวลาถือเป็นเครื่องมือหนึ่งของเสียงข้างน้อยในรัฐสภาที่จะใช้เพื่อประวิงหรือขัดขวางบางญัตติซึ่งเสนอโดยเสียงข้างมาก

การอภิปรายเพื่อประวิงเวลาหรืออีกนัยหนึ่งคือการขัดขวางการฝ่ายญัตตินี้เป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งส่วนใหญ่มี ๒ มุมมอง กล่าวคือ ๑. มีวัตถุประสงค์เพื่อขัดขวาง หรือ ๒. เพื่อก่อให้เกิดความไม่ไว้วางใจ ทั้งนี้ วัฒนธรรมการอภิปรายประวิงเวลาในรัฐสภาไอซ์แลนด์นี้ระหว่างปี ๒๕๕๗ - ๒๕๕๘ กินเวลากว่า ๘๔๐ ชั่วโมง ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยทั่วไปของประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย ซึ่งเฉลี่ยเพียง ๔๖๐ ชั่วโมง หากเปรียบเทียบตามสัดส่วนที่นั่งเท่ากับสมาชิก ๑ คน ใช้เวลาในการอภิปรายดังกล่าวกว่า ๑๓ ชั่วโมง โดยสัดส่วนเวลาผู้ที่ขึ้นอภิปรายว่าด้วยร่างกฎหมายและร่างมติต่าง ๆ นั้นยังมาจากฝั่งพรรคฝ่ายค้านมากกว่าฝ่ายรัฐบาล คิดเป็นสัดส่วน ๑ ต่อ ๔ (หรือ ๓.๕ ต่อ ๑๕ ชั่วโมง) โดยระหว่างปี ๒๕๕๗ - ๒๕๕๘ ได้เคยมีการวัดจำนวนการอภิปรายเพื่อประวิงเวลาหรือการขัดขวางการผ่านญัตติดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ ๔๐ - ๕๐ ของการอภิปรายทั้งหมด และมีกประสพผลสำเร็จหากประเด็นการอภิปรายดังกล่าวนี้ได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่จากสาธารณชน

ทั้งนี้ การอภิปรายเพื่อประวิงเวลานี้ส่งผลกระทบต่อการทำงานของรัฐสภาทั้งในแง่คุณภาพของการออกกฎหมาย และจริยธรรมซึ่งกระทบต่อพฤติกรรมของสมาชิกรัฐสภา การอภิปรายเพื่อประวิงเวลาจึงเป็นเสมือน “เรื่องเล็กที่ส่งผลในวงกว้าง” ซึ่งกระทบต่อกระบวนการทำงานของรัฐสภา และกีดขวางพัฒนาการที่ดีในด้านอื่น ๆ นอกจากนี้ วัฒนธรรมการอภิปรายเพื่อประวิงเวลายังก่อให้เกิดความไม่เรียบร้อยในการอภิปราย ซึ่งทำให้สมาชิกไม่เตรียมความพร้อมสำหรับการอภิปราย และลดการทำหน้าที่ในการเสนอความคิดเห็นตามบทบาทที่สมควรของตนเองในรัฐสภา เนื่องจากการเตรียมตัวอภิปรายประวิงเวลานั้นไม่ต้องการความคิดที่ลึกซึ้งใด ๆ อาศัยเพียงเอกสารจากรัฐสภา ความคิดเห็นจากภายนอก อาทิ สื่อ หรือบทความในหนังสือพิมพ์สามารถกระทำได้

นอกจากนี้ การอภิปรายเพื่อประวิงเวลายังส่งผลต่อการทำงานในระดับกรรมาธิการอีกด้วย เนื่องจากบางครั้งทำให้ไม่สามารถหาข้อยุติได้ในระดับกรรมาธิการ และกลับได้ข้อสรุปที่เป็นเหตุให้ต้องมีการอภิปรายต่อเนื่องต่อไปอีกชั้นหนึ่ง

อนึ่ง ตำแหน่งประธานรัฐสภาของสาธารณรัฐไอซ์แลนด์นั้นมิได้อยู่เหนือข้อพิพาททั้งหลาย ในกระบวนการทางรัฐสภาเสมอไป บ่อยครั้งที่ประธานฯ มักตกเป็นเป้าวิจารณ์ของพรรคฝ่ายค้าน ในความไม่มีระเบียบด้านกระบวนการทางรัฐสภา ดังนั้น ประธานฯ จึงทำหน้าที่ผู้สร้างความสมานฉันท์ในการประชุม มีโอกาสน้อยที่จะทำงานในด้านอื่น ๆ อาทิ ด้านการพัฒนาารัฐสภา ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือการนำเสนอต่อสาธารณชน

ทั้งนี้ นับแต่ปี ๒๕๑๙ มีความพยายามในการเสนอกฎการปิดอภิปรายแต่ยังไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากประเด็นดังกล่าวถูกมองว่าเป็นการจำกัดเสรีภาพในการแสดงออกของสมาชิกรัฐสภา ในปี ๒๕๕๐ ได้มีการออกข้อบังคับเพื่อจำกัดเวลาในการอภิปรายซึ่งบังคับใช้กับสมาชิกทุกคน แต่ก็ได้มีการยกเลิกไปเนื่องจากเหตุวิกฤตการณ์ทางการเงินที่เกิดขึ้นเมื่อปี ๒๕๕๑ ซึ่งต้องใช้เวลานานในการอภิปรายหลายประเด็นและยาวนาน

และสมาชิกฯ สามารถหาหนทางใหม่ ๆ ในการขออภิปรายเพิ่มเติมได้ ปัจจุบันมีหลัก ๓ ประการ ในการพยายามต่อต้านการอภิปรายประวิงเวลาเพื่อขัดขวางการผ่านญัตติ ได้แก่

๑. การกำหนดให้จำกัดเวลาในการอภิปรายและจำนวนครั้ง
๒. การย่อการอภิปราย หากยาวนานเกินไป
๓. การจำกัดจำนวนเวลาในการอภิปรายแต่ละกิจการโดยแบ่งสรรตามสัดส่วนของพรรค

อย่างไรก็ดี แม้จะไม่มีตัวชี้วัดว่าจะสามารถจำกัดการอภิปรายในรัฐสภาไอซ์แลนด์ได้ในปัจจุบัน แต่กระนั้นแนวคิดการลบล้างการให้อภิปรายประวิงเวลานั้นยังคงถูกมองว่าเป็นการเพิกถอนอาวุธสำคัญของฝ่ายค้านประการหนึ่ง อีกทั้งเป็นการจำกัดการแสดงออกอย่างเสรีของสมาชิกรัฐสภา

๗. การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การเลือกประธานสภาผู้แทนราษฎรด้วยวิธีการลงคะแนนเสียงตามความพอใจ” (The election of the Speaker by preferential ballot) โดย นาย Marc BOSCH รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแคนาดา

การเลือกตั้งประธานสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐแคนาดาได้มีการพัฒนาเรื่อยมา กระทั่งปี ๒๕๒๘ จึงได้ถูกบรรจุลงในข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ตามที่ได้มีการกำหนดการแต่งตั้งและหน้าที่ของประธานฯ ไว้อย่างชัดเจนในรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๑๐ ซึ่งระบุให้เลือกประธานฯ ในการประชุมสภาครั้งแรกและเป็นกิจสำคัญลำดับต้น

ก่อนปี ๒๕๒๘ สาธารณรัฐแคนาดา ไม่ได้มีการระบุไว้ในข้อบังคับการประชุมให้มีการเลือกตั้งประธานฯ โดยก่อนหน้านี้นี้ระหว่างปี ๒๕๑๐ - ๒๕๒๘ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้รับผิดชอบการเลือกประธานฯ โดยการเสนอญัตติซึ่งเสนอโดยนายกรัฐมนตรีหรือผู้ที่รองลงมา และหลังปี ๒๕๓๖ เสนอโดยผู้นำพรรคฝ่ายค้าน อย่างไรก็ตาม ในปี ๒๕๒๘ ข้อบังคับการประชุมกำหนดให้ต้องมีการเลือกตั้งประธานฯ แบบลงคะแนนลับ โดยอนุญาตให้มีการลงคะแนนได้หลายครั้ง หากไม่มีผู้ใดได้รับเสียงข้างมาก สำหรับผู้ที่ได้คะแนนในครั้งที่ผ่านมาน้อยกว่าร้อยละ ๕ จะไม่ได้รับสิทธิ์ในการลงสมัครครั้งต่อไป ประธานสภาผู้แทนราษฎรคนแรกของแคนาดา ได้แก่ นาย John A. Fraser ซึ่งได้รับการคัดเลือกจากผู้สมัครจำนวน ๓๙ คน ในการลงคะแนน ครั้งที่ ๑๑ เมื่อปี ๒๕๒๙ ดังจะเห็นได้ว่าการเลือกตั้งประธานฯ ในรูปแบบดังกล่าวนี้ใช้ระยะเวลายาวนานกว่าจะได้ผู้ดำรงตำแหน่ง

ดังนั้น ในปี ๒๕๕๗ จึงได้มีผู้เสนอ (นาย Scott Reid) ให้มีการปรับปรุงข้อบังคับการประชุมว่าด้วยการเลือกตั้งประธานฯ ซึ่งรูปแบบวิธีการใหม่นับแต่เดือนมิถุนายนปี ๒๕๕๘ ได้แก่ การให้สิทธิพิเศษเลือกลงคะแนนได้ตามใจชอบแบบลงคะแนนลับ โดยสมาชิกทุกคนถือเป็นผู้สมัครที่มีสิทธิ์เข้ารับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งประธานฯ ยกเว้นผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีและหัวหน้าพรรคการเมือง ในการลงคะแนนภายใต้ข้อบังคับใหม่นี้ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจะเป็นผู้นำบัตรลงคะแนน ซึ่งมีรายชื่อสมาชิกที่เป็นผู้สมัครเข้าชิงตำแหน่งทั้งหมดเรียงตามพยัญชนะให้แก่สมาชิกทุกท่าน เพื่อทำการเลือกประธานฯ โดยผู้ที่ได้รับการคัดเลือกจะเป็นผู้ที่ได้รับเสียงข้างมากเป็นลำดับ ๑ การลงและนับคะแนนจะเป็นแบบลับ ในการนับคะแนนตามลำดับบัตรซึ่งเป็นของผู้สมัครที่ได้รับคะแนนต่ำที่สุดจะนำมาคำนวณใหม่ให้ผู้สมัครท่านอื่นที่ได้คะแนนรองลงมาตามลำดับ สำหรับบัตรซึ่งมีผู้กาเพียงคะแนนเดียวและเสียงตกไปจะไม่นำมาคำนวณใหม่ โดยกระบวนการดังกล่าวนี้จะวนไปจนกว่าจะได้ผู้ที่ได้คะแนนเสียงข้างมากเพียงคนเดียว ทั้งนี้ หากสมาชิกผู้ใดไม่ประสงค์จะสมัครรับเลือกตั้งในการดำรงตำแหน่งประธานฯ ให้แจ้งต่อเลขาธิการฯ ภายในเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา ก่อนวันเลือกตั้ง ๑ วัน

ภายหลังจากได้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือก นายกรัฐมนตรีและผู้นำฝ่ายค้านจะเป็นผู้นำประธานฯ ไปยังเก้าอี้เพื่อรับตำแหน่ง สำหรับเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการนับคะแนนนั้นห้ามเปิดเผยข้อมูล

อันได้อันเกี่ยวกับการลงคะแนน หรือสัดส่วนของคะแนนส่วนบุคคลภายหลังการเลือกตั้งเสร็จสิ้น และบัตรเลือกตั้งจะถูกทำลายทิ้งทั้งหมด ปัจจุบัน ผู้ซึ่งได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งประธานฯ โดยวิธีการลงคะแนนใหม่นี้ คือนาย Geoff Regan สมาชิกพรรคเสรีนิยมจากฮาลิแฟกซ์ตะวันตก

๘. การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “บทบาทของสื่อสังคมออนไลน์ในการเผยแพร่ความตระหนักรู้เกี่ยวกับรัฐสภา” (The role of social media in spreading awareness about Parliament) โดย นาย Ali AL MAHROUQI เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรรัฐสภาตุรกี

จุดเริ่มต้นของสำนักสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์

ปี ๒๕๕๕ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้เริ่มแนวคิดการจัดตั้งสำนักสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ขึ้น เพื่อเป็นช่องทางในการสื่อสารกับประชาชน แนวคิดใหม่นี้แตกต่างจากการใช้สื่อแบบเดิม ๆ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรของโอมาน (Shura Council) พยายามที่จะขยายเครือข่ายและแอปพลิเคชัน (application) ให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์และพันธกิจที่จะต้องสามารถเผยแพร่ความตระหนักรู้เกี่ยวกับรัฐสภาได้ โดยสำนักสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์มีกลไกการทำงาน ดังนี้

- กลยุทธ์ของความทันสมัยซึ่งถูกกำหนดโดยฝ่ายบริหารของรัฐสภา
- ช่วงของการระดมแนวคิดระหว่างหน่วยงานเพื่อตรวจสอบถึงประเด็นใหม่และร่วมพิจารณาแนวทางเพื่อนำเสนอประเด็นดังกล่าวต่อประชาชน
- การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเพื่อให้ทราบถึงแนวคิดเกี่ยวกับหัวข้อที่หยิบยกอยู่ในสภาผู้แทนราษฎร รวมทั้งหัวข้อที่ประชาชนมีข้อเสนอแนะ ซึ่งจะดำเนินการโดยผ่านการตั้ง hashtag (หัวข้อประเด็นที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อใช้งานบน social media) เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณาต่าง ๆ รวมถึงเผยแพร่มุมมองของประชาชนลงในนิตยสารของสภาผู้แทนราษฎร
- การพัฒนาหน่วยงานและบุคลากรโดยผ่านการสัมมนาเชิงปฏิบัติการพิเศษที่จัดขึ้นในสื่อออนไลน์ รวมถึงการทบทวนเพื่อประเมินสื่อออนไลน์ที่มีอยู่ในสภาผู้แทนราษฎร

รายการสื่อออนไลน์ของสภาผู้แทนราษฎรโอมาน

ปัจจุบันมีแอปพลิเคชันและเครือข่ายสื่อออนไลน์เป็นจำนวนมาก โดยสภาผู้แทนราษฎรโอมานได้เลือกใช้สื่อออนไลน์ต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจ อาทิ อีเมลล์ ทวิตเตอร์ (Twitter) เฟสบุ๊ก (Facebook) ยูทูบ (YouTube) อินสตาแกรม (Instagram) เป็นต้น ซึ่งปัจจุบันมีผู้ติดตามในเฟสบุ๊กและหน้าเพจของสภาผู้แทนราษฎรโอมานจำนวนมาก โดยหน้าเพจเฟสบุ๊กจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับข่าวประจำวันของสภาผู้แทนราษฎร วิดีโอของสมาชิกรัฐสภาที่มีการกล่าวภายหลังจากการได้รับตำแหน่ง การตอบคำถามของประชาชน การตรวจสอบและการออกกฎหมายของสภาผู้แทนราษฎร การอภิปรายร่างกฎหมาย ซึ่งดำเนินการโดยคณะกรรมการสามัญ รูปภาพที่มุ่งความสนใจแก่ประชาชนเพื่อสร้างความตระหนักรู้ นอกจากนี้ ปัจจุบันมีผู้ติดตามในหน้าเพจอินสตาแกรมกว่า ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการประชุมต่าง ๆ และการเยือนสภาผู้แทนราษฎร วิดีโอสั้น ๆ เกี่ยวกับร่างระเบียบวาระคณะกรรมการ โฆษณาเกี่ยวกับหัวข้อที่น่าสนใจและ hashtag ที่เผยแพร่บนทวิตเตอร์และเฟสบุ๊ก ผลการประชุมคณะกรรมการร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ เป็นต้น รวมทั้งได้มีประชาชนสนใจและติดตามดูยูทูบมากกว่า ๔๕๐,๐๐๐ ครั้ง ตามที่สภาผู้แทนราษฎรได้เผยแพร่บันทึกการประชุม การอภิปรายทั่วไป และการประชุมต่าง ๆ มากกว่า ๒,๐๐๐ เรื่อง พร้อมทั้งยังมีการจัดตั้ง WhatsApp เพื่อสื่อสารกับประชาชน และการจัดตั้งกลุ่มสำหรับสมาชิกรัฐสภาเพื่ออภิปรายถึงประเด็นที่สนใจร่วมกันในสื่อออนไลน์ของโอมาน และสื่อสุดท้ายที่ประชาชนให้ความสนใจและนิยมมากที่สุด คือ ทวิตเตอร์ ซึ่งปัจจุบันมีผู้ติดตามมากถึง ๑๘๓,๐๐๐ คน

กลไกการทำงานบัญชีทวีตเตอร์

ขั้นตอนแรก : ครอบคลุมการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร

เริ่มต้นจากการประกาศวันประชุมของสภาและตั้ง hashtag เพื่อให้ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของการประชุม และมีการนำเสนอหัวข้อที่เสนอในทวีตเตอร์บนหน้าจอใหญ่ในห้องประชุมสภา ในช่วงสุดท้ายของการประชุมสภาเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจะแสดงสถิติของการเข้ามามีส่วนร่วมในหัวข้อที่ตั้งไว้และเรื่องสำคัญที่ประชาชนได้เข้ามาแสดงความคิดเห็น พร้อมรวบรวมคำถามและข้อเสนอแนะของประชาชนและส่งต่อไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ยังมีการอัปโหลดวิดีโอคำกล่าวของสมาชิก-รัฐสภาอีกด้วย

ขั้นตอนที่ ๒ : การใช้ทวีตเตอร์เพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับรัฐสภาเพิ่มขึ้น

โดยจัดทำโปสเตอร์ที่มีคำจำกัดความของคำศัพท์ทางรัฐสภา ร่างกฎหมาย ขั้นตอนของการร่างกฎหมาย ขอบเขตงานของคณะกรรมการสามัญ ความสามารถในการตรวจสอบและการออกกฎหมายของสภาผู้แทนราษฎร

ขั้นตอนที่ ๓ : การสนทนาที่โปร่งใสกับประชาชน

ได้แก่ การรับประเด็นที่หยิบยกโดยประชาชนในสื่อสังคมออนไลน์และส่งเรื่องต่อไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การรับฟังข้อคิดเห็นของประชาชนต่อร่างกฎหมายที่เสนอในสภาผู้แทนราษฎร การจัดอภิปรายทั่วไประหว่างประชาชนและผู้เชี่ยวชาญของสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นที่แตกต่าง

๙. การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การฝึกอบรมทูตรัฐสภา – โครงการทุนของสภาผู้แทนราษฎรแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี” (Training ambassadors for parliamentarianism – the German Bundestag’s International Parliamentary Scholarship Programme) โดย ดร. Ulrich SCHÖLER รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

สภาผู้แทนราษฎรสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีประสบความสำเร็จในการดำเนินโครงการทุนรัฐสภา-ระหว่างประเทศ หรือ International Parliamentary Scholarship Program (IPS) มาเป็นระยะเวลากว่า ๓๐ ปี โดยในแต่ละปีเยอรมนีได้มีการเชิญผู้จบการศึกษาใหม่จำนวนกว่า ๑๒๐ คน ที่มีความรู้ภาษาเยอรมันในระดับดี มาร่วมโครงการ ระยะเวลากว่า ๕ เดือน โดยมีจุดประสงค์ให้คนรุ่นใหม่มีส่วนร่วมในการสร้างการเมืองประชาธิปไตยทั้งในยุโรปตอนกลางและยุโรปตะวันออก ปัจจุบันสภาผู้แทนราษฎรยังพยายามสนับสนุนให้เกิดการปฏิรูปด้านประชาธิปไตยโดยผ่านโครงการดังกล่าว ซึ่งมีประเทศในกลุ่มอาหรับเข้าร่วมอีกด้วย

ปัจจุบันโครงการดังกล่าวมีผู้แทนกว่า ๔๑ ชาติ ทั้งจากยุโรปกลาง ยุโรปตะวันออก ยุโรปใต้ โลกอาหรับ สหรัฐอเมริกา และอิสราเอล โดยเป็นผู้ที่มีความสนใจด้านการเมืองและมีส่วนสำคัญในภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วม ผู้ที่เข้าร่วมจะได้รับการสนับสนุนเงินทุนเดือนละ ๕๐๐ ยูโร สำหรับการใช้ชีวิตประจำวัน ทางเยอรมนีเป็นผู้จัดหาที่พักอาศัย และประกันสุขภาพ โดยความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในกรุงเบอร์ลินหลายแห่ง และใช้งบประมาณในการดำเนินงานกว่า ๑.๓ ล้านยูโร ต่อปี

โครงการดังกล่าวมีรูปแบบในการดำเนินโครงการโดยให้ตัวแทนคนรุ่นใหม่เหล่านี้ได้ศึกษาการทำงานของสมาชิกสภาผู้แทนของเยอรมนีอย่างใกล้ชิด และร่วมเดินทางไปยังเขตพื้นที่เพื่อสังเกตการณ์ ว่าสมาชิกฯ สื่อสารต่อบุคคลในท้องถิ่นของตนเองอย่างไร นอกจากนี้ ยังเปิดโอกาสให้ผู้ที่มาเข้าร่วมโครงการซึ่งส่วนใหญ่เป็นสตรีเพศได้มีโอกาสศึกษาประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และร่วมเข้าฟังการบรรยายต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยและมูลนิธิทางการเมืองของเยอรมนี อีกทั้ง จัดให้มีการอภิปรายในหัวข้อที่เกี่ยวข้องว่าจะนำไปปรับใช้กับประเทศของตนได้อย่างไรอีกด้วย

สัมมนาเชิงปฏิบัติการด้านประชาธิปไตยที่กล่าวมานี้เป็นการส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมเข้าใจว่า หน้าที่ทางการเมืองในการปฏิบัตินั้นเป็นอย่างไร และเป็นการสอนในทางอ้อมว่า แม้ประชาธิปไตยจะเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อน แต่การปรองดองของผลประโยชน์ทางการเมืองที่ตรงข้ามกันได้นี้ เป็นลักษณะเด่นของสังคมประชาธิปไตยที่เข้มแข็ง

การจัดตั้งโครงการดังกล่าวนี้มีได้มีผลดีแก่เฉพาะกับคนรุ่นใหม่เท่านั้น แต่ยังก่อให้เกิดประโยชน์กับสมาชิกรัฐสภาในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความท้าทายและปัญหาที่ประเทศต่าง ๆ กำลังประสบ อีกทั้งเป็นการสร้างเครือข่ายที่ยั่งยืนระหว่างสมาชิกฯ และผู้เข้าร่วมโครงการอีกด้วย ประโยชน์ที่เห็นได้จากการดำเนินโครงการนี้ปรากฏว่า มีผู้ที่เคยได้รับทุนเข้าร่วมทำงานในภาคประชาสังคมมากกว่า ๒,๒๐๐ คน ทั้งในภาคองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร (NGO) และองค์กรภาคประชาสังคมต่าง ๆ จึงถือเป็นสิ่งที่คุ้มค่าอย่างยิ่ง

๑๐. การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “ความภาคภูมิใจในรัฐสภา : ผลสะท้อนภายหลังครบรอบ ๒๐๐ ปี รัฐสภาแห่งราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์” (Taking Pride in Parliament : reflections after the 200th anniversary of the Parliament of the Netherlands) โดย นาย Geert Jan A. HAMILTON เลขาธิการวุฒิสภาราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์

ประวัติโดยสังเขป

รัฐสภาของราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์หรือที่เรียกว่าสภานันดร (States General) เป็นระบบแบบสองสภาที่เก่าแก่ที่สุดในยุโรปถัดจากระบบรัฐสภาแบบเวสต์มินสเตอร์ของอังกฤษ โดยก่อตั้งขึ้นในปี ๒๓๕๘ ภายหลังจากล้มล้างการปกครองกษัตริย์ Napoleon รัฐสภาเนเธอร์แลนด์ตั้งอยู่ในบิเนนฮอฟ (Binnenhof) ซึ่งเป็นกลุ่มอาคารรัฐสภาที่ตั้งอยู่บริเวณใจกลางกรุงเฮก (Hague) ภายในประกอบไปด้วยอาคารสำคัญ ๆ หลายแห่ง เช่น ริตเตอร์ซาล (Ridderzaal) หรือ หอแห่งอัศวิน (Knights' Hall) อาคารหลักของ Binnenhof ถือเป็นศูนย์รวมอำนาจทางการเมืองและการบริหารมาตั้งแต่ปี ๑๗๕๓ และยังใช้ในพิธีการสำคัญของราชวงศ์

รัฐสภาเนเธอร์แลนด์หรือเรียกว่าสภานันดร (States General) สืบเนื่องจากปี ๒๐๐๗ ดินแดนของเนเธอร์แลนด์ ๑๗ จังหวัดถือเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักร Duchy of Burgundy ที่ยิ่งใหญ่ โดยนาย Philip the Good ได้มีแนวคิดที่จะให้มีตัวแทนจาก ๑๗ จังหวัด เพื่อร่วมพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ต่อมาปี ๒๑๒๔ Duchy of Burgundy ได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของ German Empire และ ๗ จังหวัดทางตอนเหนือของเนเธอร์แลนด์ได้ตกอยู่ภายใต้อำนาจการปกครองของกษัตริย์สเปน ต่อมา ๗ จังหวัดทางตอนเหนือซึ่งมีตัวแทน ๗ คน ได้ประกาศอิสรภาพจากดัตช์ในปี ๒๑๒๔ จึงถือว่าตั้งแต่ปี ๒๑๒๔ ถึงปี ๒๓๓๘ สภานันดรได้มีอำนาจในการปกครองประเทศสูงสุด จนกระทั่งปี ๒๓๕๖ ประเทศเนเธอร์แลนด์ได้รับอิสรภาพอีกครั้งและเจ้าชายวิลเลียมที่ ๕ แห่งออเรนจ์นัสเซา (Prince William V of Orange Nassau) แห่งสาธารณรัฐดัตช์ได้เรียกร้องให้อาณาจักรทางเหนือและทางใต้ของเนเธอร์แลนด์อยู่ภายใต้การปกครองของสาธารณรัฐดัตช์ โดยภายหลังจากจักรวรรดิฝรั่งเศสเสื่อมอำนาจลง จึงได้สถาปนาราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ขึ้นในปี ๒๓๕๘ พร้อมกับก่อตั้งรัฐสภาแบบระบบสองสภาหรือที่เรียกว่าสภานันดรขึ้น

ระยะแรกเริ่มของการจัดตั้งสภานันดรที่ประกอบด้วย ๒ สภา คือ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับเลือกตั้งเป็นตัวแทนมาจากแต่ละจังหวัด ส่วนสมาชิกวุฒิสภาได้รับการแต่งตั้งจากกษัตริย์ ซึ่งในขณะนั้นก็ได้มีการถกเถียงกันว่าจำเป็นหรือไม่ที่จะจัดตั้งวุฒิสภา แต่ชนชั้นสูงเบลเยียมต้องการที่จะมีส่วนร่วมในเมือง จึงได้เสนอความเห็นว่าจะจัดตั้งวุฒิสภาโดยแยกออกจากสภา-

ผู้แทนราษฎร และใช้เป็นฐานเสียงในการต่อต้านการออกกฎหมายที่ไม่เห็นด้วย อย่างไรก็ตาม แม้ว่ากษัตริย์จะอยู่ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ แต่กษัตริย์ยังมีอำนาจมาก เนื่องจากรัฐมนตรีเป็นผู้รับราชโองการและกล่าวรายงานต่อกษัตริย์แทนการกล่าวรายงานต่อรัฐสภา ต่อมาในปี ๒๓๗๓ ได้เกิดการปฏิวัติของเบลเยี่ยมและการแบ่งแยกดินแดนทางเหนือและทางใต้ของเนเธอร์แลนด์ออกจากกัน พร้อมสถาปนาราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์และราชอาณาจักรเบลเยี่ยมขึ้น ทั้งนี้ เนเธอร์แลนด์ยังคงระบบสองสภาไว้จนกระทั่งปี ๒๓๙๑ ได้มีการปฏิวัติระบบเสรีนิยมทั่วทั้งยุโรป กษัตริย์จึงสูญเสียอำนาจลงและทำหน้าที่แค่ในราชพิธี ขณะที่รัฐมนตรีจะต้องกล่าวรายงานต่อรัฐสภา นอกจากนี้ ได้มีการปรับแก้รัฐธรรมนูญโดยมีนัยยะให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน รวมถึงการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาจากสภาจังหวัด (Provincial Councils) แทนการแต่งตั้งจากกษัตริย์ ซึ่งระบบเลือกตั้งยังคงอยู่จนถึงทุกวันนี้

หน้าที่และภารกิจตามรัฐธรรมนูญ

สภาผู้แทนราษฎรเป็นสภาที่ทำหน้าที่หลักของรัฐสภาต่อ กษัตริย์ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นนักการเมืองแบบทำงานเต็มเวลา ขณะที่สมาชิกวุฒิสภาเป็นนักการเมืองแบบไม่เต็มเวลาและส่วนมากแต่งตั้งมาจากผู้มีประสบการณ์ด้านต่าง ๆ เช่น แพทย์ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ประกอบการ เป็นต้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถริเริ่มออกกฎหมายหรือแก้ไขกฎหมายได้ และสภาผู้แทนราษฎรใช้เป็นช่องทางรับข้อมูลจากรัฐบาลรวมถึงกระทู้ถาม ซึ่งเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรสามารถพิจารณาให้มีการอภิปรายขึ้นได้ แต่เสียงข้างน้อยจำนวน ๓๐ เสียง ก็สามารถร้องขอให้มีการอภิปรายได้เช่นกัน เนเธอร์แลนด์เป็นระบบประชาธิปไตยแบบพรรคการเมืองหลายพรรค ซึ่งปัจจุบันมีพรรคการเมือง จำนวน ๑๖ พรรคในสภาผู้แทนราษฎร

สำหรับวุฒิสภาซึ่งมีสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๗๕ คน รัฐธรรมนูญได้ให้ความเสมอภาคกับสภาผู้แทนราษฎร โดยวุฒิสภามีอำนาจเดียวกันกับสภาผู้แทนราษฎร ยกเว้นสิทธิในการริเริ่มเสนอกฎหมายและสิทธิในการแก้ไขพระราชบัญญัติ อย่างไรก็ตาม วุฒิสภามีหน้าที่ที่ยับยั้งเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะเมื่อมีการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล และการตรวจสอบการออกกฎหมาย นอกจากนี้ วุฒิสภามีสิทธิในการออกเสียงพระราชบัญญัติทุกฉบับและงบประมาณทุกส่วน โดยหากวุฒิสภาไม่รับรองและปฏิเสธการออกกฎหมายกฎหมายนั้นจะไม่ส่งกลับไปยังสภาผู้แทนราษฎร แต่รัฐบาลอาจจะเสนอร่างกฎหมายขึ้นมาใหม่ภายใต้เนื้อหาเดิมได้ โดยส่วนใหญ่แล้วพระราชบัญญัติมักจะถูกเสนอโดยรัฐบาล โดยมีสภาที่ปรึกษาให้คำแนะนำ และส่งต่อมายังสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณา โดยวุฒิสภาจะจัดให้มีการรับฟังจากประชาชนหรือเขียนคำถามไปยังรัฐบาล

การจัดตั้งคณะรัฐมนตรี

ตามรัฐธรรมนูญของเนเธอร์แลนด์ กษัตริย์จะเป็นผู้แต่งตั้งคณะรัฐมนตรี สืบเนื่องจากในอดีตกษัตริย์จะแต่งตั้งบุคคลทำหน้าที่ตรวจสอบพรรคการเมืองต่าง ๆ ที่เป็นตัวแทนเสียงข้างมากในสภา ซึ่งปัจจุบันสภาผู้แทนราษฎรจะเป็นผู้จัดเตรียมและริเริ่มเสนอกองคณะรัฐมนตรีชุดใหม่และให้กษัตริย์เป็นผู้แต่งตั้ง ทั้งนี้วุฒิสภามีได้เกี่ยวพันโดยตรงในกระบวนการจัดตั้งรัฐมนตรี อย่างไรก็ตาม วุฒิสภามีสิทธิในการยับยั้งจึงทำให้วุฒิสภาถูกคุกคามอำนาจจากคณะรัฐมนตรี เนื่องจากวุฒิสภาสามารถยอมรับเจตนาที่เสนอโดยรัฐมนตรีเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติใช้กฎหมายได้

สถานการณ์การเมืองในปัจจุบัน

ปัจจุบันสภาผู้แทนราษฎรมีพรรคการเมือง ๑๖ พรรค และวุฒิสภามี ๑๒ พรรค โดยคณะรัฐมนตรีเป็นรัฐบาลผสมจาก ๒ พรรคการเมือง ซึ่งมีตำแหน่งในวุฒิสภาเพียง ๒๑ ที่นั่งจากทั้งหมด ๗๕ ที่นั่ง จึงทำให้เป็นฐานเสียงข้างน้อยในวุฒิสภา อย่างไรก็ตาม หากรัฐบาลมีฐานเสียงมากและเข้มแข็งจะทำให้ง่ายต่อรัฐบาลใน

การรับรองพระราชบัญญัติต่าง ๆ เนื่องจากจะมีการวิพากษ์วิจารณ์และข้อเสนอต่อรัฐบาลน้อยลง ปัจจุบันพบว่ามีกรปฏิเสธร่างพระราชบัญญัติน้อยลงและส่งผลกระทบต่อคุณภาพของกฎหมายที่ต้องผ่านวุฒิสภา

การส่งผ่านครบรอบ ๒๐๐ ปี

การส่งผ่านครบรอบ ๒๐๐ ปี ของรัฐสภาได้มุ่งไปที่ประวัติศาสตร์และการพัฒนาของระบบรัฐสภาและหน้าที่ของรัฐสภา โดยได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการเตรียมการของฝ่ายข้าราชการทั้ง ๒ สภา เพื่อจัดโครงการดังกล่าวขึ้น ซึ่งคณะกรรมการเตรียมการจะรายงานต่อไปยังประธานรัฐสภา พร้อมทั้งแต่ละสภาจะมีการจัดตั้งทีมงานขึ้น และได้มีการจัดทำเว็บไซต์ที่นำเสนอเนื้อหา ได้แก่ ๑) การทำงานของประชาชน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของประชาชนนับตั้งแต่การเลือกตั้งตัวแทนของประชาชนเข้ามาทำงานรัฐสภา ๒) การเผยแพร่ข่าวว่ามีช่องทางที่สามารถเข้าถึงรัฐสภาได้อย่างไรบ้าง ๓) อาคารรัฐสภาโดยแสดงการนำชมภาพบรรยากาศจริงผ่านอาคารต่าง ๆ ของรัฐสภา ๔) พิธีการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในรัฐสภา และ ๕) ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและในยุโรป โดยแสดงเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ที่รัฐสภามีส่วนร่วม นอกจากนี้ ยังได้เผยแพร่การเฉลิมฉลองครบรอบ ๒๐๐ ปี ในช่องทางอื่น ๆ เช่น การจัดแสดงนิทรรศการภายในและภายนอกรัฐสภา แบบเรียนดิจิทัลในบทเรียนของโรงเรียน เฟสบุ๊ก ทวิตเตอร์ และการเยี่ยมชมรัฐสภา เป็นต้น สุดท้ายเหตุการณ์สำคัญที่สุด คือการประชุมร่วมพิเศษระหว่างวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรของสภาฐานันดร เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ซึ่งถือว่าเป็นวันครบรอบ ๒๐๐ ปีของรัฐสภา โดยการประชุมร่วมที่เกิดขึ้นครั้งนี้ประกอบด้วยกษัตริย์เนเธอร์แลนด์ คณะรัฐบาล สภาที่ปรึกษา อำนาจฝ่ายศาล ผู้แทนประจำจังหวัดและการปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม คณะทูต และประชาชนทุกภาคส่วน โดยได้มีการเผยแพร่ข่าวผ่านโทรทัศน์แห่งชาติ

ผลสะท้อนจากการเฉลิมฉลองครบรอบ ๒๐๐ ปีของรัฐสภา

การเฉลิมฉลองครบรอบ ๒๐๐ ปีของรัฐสภาได้จัดขึ้นในช่วงสมัยที่มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับหน้าที่และอนาคตของประชาธิปไตยของเนเธอร์แลนด์ เนื่องจากมีสาเหตุจากหลายเหตุผล เช่น การรวมตัวกันของสหภาพยุโรปและการพึ่งพาต่างประเทศที่อาจจะได้รับภัยคุกคาม เป็นต้น โดยสถาบันการวิจัยทางสังคมได้ทำการศึกษาภายใต้หัวข้อประชาธิปไตยมากขึ้น การเมืองน้อยลงหรือไม่ ซึ่งจากผลการสำรวจพบว่าความพึงพอใจในประชาธิปไตยอยู่ในระดับขึ้น ๆ ลง ๆ และขึ้นอยู่กับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและการเมือง และการประเมินระดับความพึงพอใจสัมพันธ์กับการเลือกตั้งอย่างอิสระ และประชาชนจะประเมินความพึงพอใจโดยเชื่อมโยงคำว่าประชาธิปไตยควบคู่กับคำว่าอิสรภาพทั้งสิทธิในการแสดงความคิดเห็นและการออกเสียง ส่วนความไม่พึงพอใจทางการเมืองคือการขาดการตอบสนองทางการเมืองตามที่นักการเมืองได้ให้คำสัญญาไว้ หรือนักการเมืองผู้ไม่รับฟัง

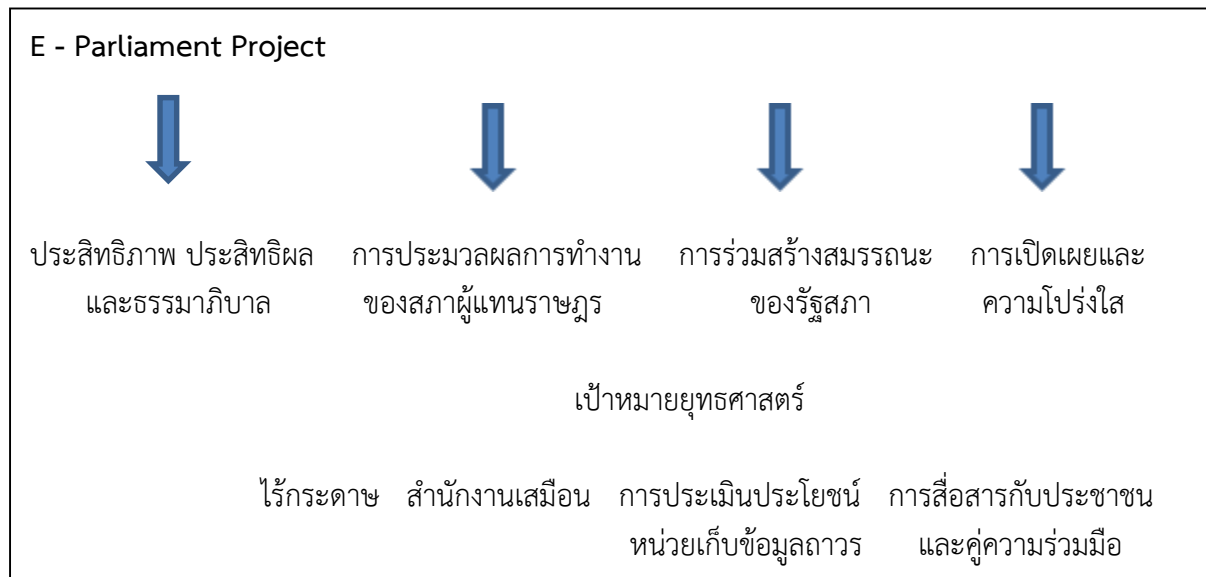
นอกจากนี้ จากการเฉลิมฉลองครบรอบ ๒๐๐ ปี ยังถือเป็นโอกาสที่ดียิ่งในการดึงดูดความสนใจประชาชนต่อประชาธิปไตยของเนเธอร์แลนด์ซึ่งเต็มไปด้วยภาพสะท้อนทางประวัติศาสตร์อันล้ำค่าซึ่งยังคงอยู่จนทุกวันนี้ และทั้ง ๒ สภายังคงปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันด้วยความปรองดองและเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนมากกว่า ๒๐๐ ปี

๑๑. การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “สภาผู้แทนราษฎรของราชอาณาจักรโมร็อกโก : สู่รัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์” (The House of Representatives of the Kingdom of Morocco : toward an electronic Parliament) โดย นาย Najib EL KHADI เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรราชอาณาจักรโมร็อกโก

รัฐสภาแห่งราชอาณาจักรโมร็อกโกมีประวัติยาวนานกว่า ๕๐ ปี โดยเริ่มก่อตั้งสภาที่ปรึกษาแห่งชาติครั้งแรกเมื่อปี ๒๔๙๙ และต่อมาในปี ๒๕๐๖ ได้มีสภาผู้แทนราษฎรครั้งแรก ประกอบด้วย สมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งโดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั่วไป ประเทศโมร็อกโกได้มีการปฏิรูประบบรัฐธรรมนูญแล้วทั้งสิ้น ๖ ครั้ง ได้แก่ ปี ๒๕๐๕ ปี ๒๕๑๓ ปี ๒๕๑๕ ปี ๒๕๓๕ ปี ๒๕๓๙ และ ปี ๒๕๕๔ โดยรัฐสภาทำหน้าที่ฝ่ายกฎหมายต่าง ๆ รวมถึงกฎหมายงบประมาณและสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้มีบทบาทนำและตรวจสอบความรับผิดชอบและหน้าที่ต่าง ๆ ของรัฐบาล โดยการลงคะแนน หรือการลงมติไม่ไว้วางใจตามกระบวนการรัฐสภา

ทั้งนี้ เนื่องจากภาระงานของรัฐสภาเกี่ยวข้องกับเอกสารจำนวนมาก อาทิ สำเนาเอกสารประมาณ ๔๕๐ ฉบับ ระเบียบของทางรัฐสภาที่เกี่ยวข้อง ขณะที่การดำเนินการภายในยังขาดระบบประมวลผล หรือกระทั่งระบบอีเมล อีกทั้ง สำนักงานประสบปัญหาในการค้นหาต้นฉบับเอกสารที่ถูกต้อง ขาดระบบการจัดเก็บจดหมายเหตุ (Archive) รวมถึงขาดรายงานที่มีมาตรฐาน นอกจากนี้ยังมีการจัดสรรระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้รองรับต่อการทำงานของรัฐสภา อาทิ การตั้งระบบกระทู้ถาม ระบบงานนิติบัญญัติ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ด้านการทำงานในส่วนของคุณสมบัติด้านต่างประเทศ เว็บไซต์รวมแหล่งข้อมูล (อินเทอร์เน็ตพอร์ทัล) และการจัดการกระบวนการงานนิติบัญญัติยังคงไม่เป็นผลที่น่าพอใจมากนัก ดังนั้น รัฐสภาจึงจัดตั้งโครงการรัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์ (E - Parliament Project) ขึ้น โดยมีกระบวนการดังนี้

ปัจจุบันรัฐสภาโมร็อกโกมีการดำเนินงานสำเร็จลุล่วงไปแล้วบางประการ ได้แก่ การปรับปรุงเครือข่าย wifi ในสำนักงานฯ การเพิ่มและแก้ไขระบบรักษาความปลอดภัยคอมพิวเตอร์ การจัดซื้ออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ อาทิ เซิร์ฟเวอร์ คอมพิวเตอร์ สแกนเนอร์ เครื่องพิมพ์ และอื่น ๆ รวมถึงการลดการใช้ทรัพยากร โดยจัดทำระบบซึ่งเอื้อให้สมาชิกเข้าถึงฐานข้อมูลได้จากที่ต่าง ๆ และสามารถเสนอกระทู้ถามผู้ตต่อรัฐบาลผ่านทางระบบได้ และรัฐบาลสามารถตอบคำถามดังกล่าวผ่านระบบได้เช่นเดียวกัน ระบบดังกล่าวนี้รองรับการใช้งาน ๔ ภาษา ได้แก่ อังกฤษ อาหรับ ฝรั่งเศส และภาษาสเปน

นอกจากนี้ ด้านการจัดการภายในยังมีการนำเอาระบบการถอดคำอัตโนมัติซึ่งใช้ในการประชุมอภิปราย เป็นครั้งแรกในเดือนเมษายน ปี ๒๕๕๙

การนำเอาระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศมาใช้ในรัฐสภาและสำนักงานฯ นี้ เป็นผลให้สามารถลด- ปริมาณการใช้กระดาษพิมพ์ได้ถึงร้อยละ ๙๐

ในแง่ของการกระจายข่าวสารเพื่อการเข้าถึงของภาคประชาชนนอกเหนือจากในเว็บไซต์แล้ว ยังมี การถ่ายทอดสดการประชุมรัฐสภาทางเครือข่ายโทรทัศน์ ยูทูบ ซึ่งมีผู้เข้าชมกว่า ๘๐,๐๐๐ คน ทวิตเตอร์ เฟสบุ๊ก และช่องทางอื่น ๆ และในเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๙ สำนักงานได้วางแผนจะจัดเก็บเอกสาร ด้านกระบวนการต่างประเทศทั้งหมดกว่า ๓ ล้านหน้า เข้าสู่ระบบฐานข้อมูลอีกด้วย

๑๒. การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “สำนักงานเลขาธิการโลกสภาและเส้นทางสู่การเป็นสำนักงานไร้ กระดาษ” (The Lok Sabha Secretariat and its journey towards a paperless office) โดย นาย Anoop MISHOA เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐอินเดีย

ย้อนกลับไปเมื่อปี ๒๕๒๘ รัฐสภาแห่งสาธารณรัฐอินเดียได้มีการนำระบบการสืบค้นเอกสารบน คอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดการฐานข้อมูลด้านรัฐสภาที่เกี่ยวข้อง โดยวัตถุประสงค์เปลี่ยนจากระบบฐานข้อมูล แบบอ้างอิงดัชนีหัวข้อเป็นระบบฐานข้อมูลที่มีข้อมูลเต็มรูปแบบ บรรจุไว้ในเว็บไซต์ของรัฐสภา ซึ่งเริ่มใช้ เมื่อ เดือนมีนาคม ๒๕๓๙ ต่อมาในปี ๒๕๔๙ ได้มีการปรับปรุงการออกแบบเว็บไซต์และเชื่อมโยงกับเว็บไซต์รัฐสภา อย่างไรก็ดี มาตรการดังกล่าวไม่สามารถลดการใช้กระดาษในสำนักงานได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงได้มีการกำหนด มาตรการเพิ่มเติมเพื่อเปลี่ยนแปลงให้สำนักงานเลขาธิการโลกสภาหรือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็น สำนักงานไร้กระดาษ ในปี ๒๕๕๓ ซึ่งชี้แนะโดยคณะกรรมการรัฐธรรมนุญ อาทิ การเปลี่ยนข้อมูลให้อยู่ใน รูปแบบดิจิทัล เป็นต้น โดยมีมาตรการในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ ๒ ระดับ ได้แก่ ๑) การวางระบบการ ให้บริการอัตโนมัติแก่สมาชิกรัฐสภา และ ๒) การใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการทำงานให้ เหมาะสมกับความจำเป็นของสำนักงานฯ คณะกรรมการและสมาชิกแต่ละคน ทราบเท่าที่ได้ดำเนินการเข้าสู่ สำนักงานไร้กระดาษดังกล่าว ได้มีการปรับปรุงเว็บไซต์ของโลกสภาให้ง่ายต่อการเข้าถึงข้อมูลแก่สมาชิก โดย นำข้อมูลหลักที่เกี่ยวข้องกับสภาทั้งหมดลงในเว็บไซต์และจัดรูปแบบให้ง่ายต่อผู้ใช้งาน นอกจากนี้ ยังมีเว็บไซต์ ของสมาชิก ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเฉพาะ รายละเอียดอื่น ๆ และข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าประชุมของสมาชิกฯ ในกระบวนการรัฐสภา คู่มือสำหรับสมาชิกรัฐสภา ข่าวประจำวัน รายงานการประชุม กระทั่งคำถาม ร่างกฎหมาย คณะกรรมการ และข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของรัฐสภา ด้วยนโยบายดังกล่าวสมาชิกรัฐสภา ได้รับสิทธิ์ให้ใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และเครื่องอ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไว้ที่พัก ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มการใช้ข้อมูลเทคโนโลยี และเพื่อให้สมาชิกรัฐสภาได้ปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบรับทราบ

สำหรับเอกสารข้อมูลสำคัญจำนวนมาก อาทิ เอกสารงบประมาณ รายงานของคณะกรรมการและ ข้อมูลอื่น ๆ ซึ่งมาจากกระทรวงหรือกรมต่าง ๆ เพื่อประกอบการพิจารณานั้น ได้มีการจัดทำแอปพลิเคชัน ซึ่ง หน่วยงานหรือกระทรวงต่าง ๆ สามารถนำรายงานหรือเอกสารประกอบต่าง ๆ อัปโหลดขึ้นในเว็บไซต์ได้ การดำเนินการดังกล่าวเป็นผลให้การใช้เอกสารประเภทกระดาษลดลงถึงร้อยละ ๔๐

ล่าสุด สำนักงานฯ อยู่ระหว่างการนำระบบที่สามารถให้สมาชิกส่งกระทู้หรือข้อคิดเห็นออนไลน์ได้ และอยู่ระหว่างการจัดหาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้สมาชิกได้ใช้ในห้องประชุม

ในส่วนของสำนักงานฯ ได้มีการให้บริการส่งข้อความ อีเมล ในชื่อโดเมน sansad.nic.in สำหรับสมาชิก เจ้าหน้าที่และส่วนต่าง ๆ ของสำนักงานฯ เพื่อดำเนินการในส่วนที่เป็นความรับผิดชอบของสำนักงานฯ และเพื่อให้

สมาชิกสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงได้จัดโครงการติดตั้งอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (Hi – speed internet) ให้แก่สมาชิกซึ่งมีที่พำนัก ณ กรุงนิวเดลี โดยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาเครือข่ายการทำงานของรัฐสภาในภูมิภาคให้รวดเร็วยิ่งขึ้น

นอกจากนั้น ยังจัดให้มีระบบ e – Portal ซึ่งได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อให้สมาชิกสามารถเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของตนตามที่ต้องการ อาทิ สลิปเงินเดือน การจ่ายเงินเข้าธนาคาร รวมถึงการให้สมาชิกรับส่ง Parliamentary Notice รูปแบบต่าง ๆ หรือการส่งกระทู้ต่าง ๆ รวมถึงโปรแกรมพิเศษสำหรับคณะกรรมการต่าง ๆ ซึ่งเป็นการอัปเดตข่าวสาร การประชุม ตารางประชุม รายงาน ข่าวที่เกี่ยวข้องและทัศนศึกษาอีกด้วย และยังมีเว็บไซต์ห้องสมุดทางรัฐสภา ซึ่งประชาชนทั่วไปและสมาชิกสามารถเข้าใช้งานได้ผ่านทางอินเทอร์เน็ตและอินเทอร์เน็ต พร้อมทั้งได้มีการบูรณาการระบบบุคลากรและการจัดการงบประมาณ เรียกว่า ระบบ e – Wisdom รวมถึงระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ที่นำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการทำงานของสำนักงาน ทั้งในภาคภาษาอังกฤษและภาษาฮินดี

ทั้งนี้ ในแง่ของการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศดังกล่าวมาใช้นั้นนอกจากเป็นการลดภาระด้านการใช้กระดาษและลดการใช้ทรัพยากรแล้ว ยังเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพความโปร่งใสในการทำงานและเป็นการสร้างภาพลักษณ์และการสร้างการเข้าถึงของประชาชนต่อรัฐสภาอีกด้วย

๑๓. การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “รัฐสภาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม” (An environmental – friendly Parliament) โดย นาย Ronen Plot เลขานุการรัฐสภาอิสราเอล

รัฐสภาแห่งอิสราเอล (Knesset) มีวิสัยทัศน์ในการทำให้รัฐสภา Knesset เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๓ ประการ ดังนี้

- ๑) ให้รัฐสภามีความยั่งยืน
- ๒) ปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กรของสมาชิกรัฐสภาและเจ้าหน้าที่
- ๓) เปลี่ยนให้รัฐสภาเป็นต้นแบบของความยั่งยืน

ทั้งนี้ รัฐสภาได้มีการดำเนินงานในขอบเขตที่หลากหลาย จำนวน ๑๑ โครงการ อาทิ การสร้างประสิทธิภาพด้านพลังงาน และการนำกลับมาใช้ใหม่ การอนุรักษ์น้ำ การรีไซเคิล และวัฒนธรรมองค์กรแห่งความยั่งยืน เป็นต้น โดยมีมูลค่าการลงทุนในระยะแรก (ปี ๒๕๕๗ – ๒๕๕๘) จำนวน ๗ ล้านเชคเคิล และการลงทุนดังกล่าวจะได้รับผลตอบแทนกลับที่ประมาณปีละ ๑.๕ ล้านเชคเคิล และจะคืนทุนทั้งหมดภายในระยะเวลา ๕ ปี ซึ่งโครงการริเริ่มในการประหยัดพลังงานดังกล่าวนี้จะสามารถลดการใช้พลังงานและก๊าซของรัฐสภาไปได้กว่าหนึ่งในสาม นอกจากนี้ ยังมีกรดำเนินการในมิติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ การสร้างวัฒนธรรมความยั่งยืนให้เกิดขึ้นในองค์กร ทั้งด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและเศรษฐกิจ ให้แก่สมาชิกรัฐสภา และเจ้าหน้าที่ การบูรณาการร่วมด้านการนำชมรัฐสภา เพื่อกระตุ้นการตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อมในประเทศอิสราเอล การนำเสนอประเด็นอภิปรายในเรื่องดังกล่าวในรัฐสภาหลากหลายประเทศ เพื่อก่อให้เกิดความรับรู้ร่วมกันทั่วโลก การจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ และการบรรยายให้แก่พนักงานและแขกที่มาเยือน การใช้สื่อต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่และนำมาปฏิบัติใช้ เป็นต้น

ตัวอย่าง โครงการริเริ่ม จำนวน ๑๑ โครงการ

● ด้านการประหยัดทรัพยากร

๑. การติดตั้งซอฟต์แวร์ซึ่งปิดคอมพิวเตอร์ จำนวน ๑,๔๐๐ ตัว ในเวลาเลิกงาน
๒. การติดตั้งเครื่องตรวจจับเพื่อปิดไฟฟ้ากระแสสลับ (AC) และไฟในห้องทำงานซึ่งไม่มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานโดยรอบรัฐสภา

๓. การเปลี่ยนหลอดไฟทั่วทุกตึกให้เป็นหลอดประเภทฮาโลเจน ซึ่งใช้ไฟ LED
๔. การเปลี่ยนหลอดฟลูออเรสเซนต์ รุ่น T8 ทดแทนรุ่น T5
๕. การเปลี่ยนเครื่องปรับอากาศให้เป็นรุ่นที่ประหยัดพลังงาน จำนวนกว่า ๕๐ เครื่อง
๖. การติดตั้งควบคุมอุณหภูมิสำหรับระบบน้ำเย็น
๗. การติดตั้งเครื่องสำรองน้ำเย็นสำหรับเครื่องปรับอากาศ กรณีมีความร้อนคงเหลือ เพื่อใช้ในการทำความร้อนให้แก่พื้นที่ใช้สอยภายในรัฐสภา ซึ่งคาดว่าจะสามารถประหยัดแก๊สลงได้กว่า ร้อยละ ๕๐

- ด้านพลังงานทดแทน

๘. การติดตั้งชุดแผงสุริยะบนหลังคาอาคารรัฐสภา พื้นที่ ๔.๕๖๐ ตารางเมตร

- ด้านการประหยัดน้ำ

๙. การเปลี่ยนระบบห้องน้ำเก่าเป็นระบบชำระแบบ dual flush ซึ่งจะช่วยประหยัดน้ำได้ ๔๕๐ ลูกบาศก์เมตร ต่อปี

๑๐. ระบบน้ำปัจจุบันซึ่งใช้ภายในรัฐสภา สามารถประหยัดน้ำได้รวมกว่าร้อยละ ๖๐ ของจำนวนน้ำที่ใช้อยู่ต่อปีในปัจจุบัน (๒๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร) หรือประหยัดไปกว่า ๑๒,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร

ทั้งนี้ ปัจจุบัน รัฐสภาได้ดำเนินการบางส่วนเรียบร้อยแล้ว ได้แก่ การรีไซเคิลกระดาษ ขวด และการรีดบอร์ด การติดตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกเพื่อประหยัดน้ำ การใช้กระดาษ ๒ ด้าน การสำรวจด้านพลังงาน การติดตั้งเครื่องจ่ายน้ำแทนการใช้ขวดและกระป๋อง การลดการใช้กระดาษในการประชุมระดับกรมการโยกย้ายการใช้แทปเล็ต เป็นต้น นอกจากนี้ ภายในรัฐสภายังจัดให้มีจุดชาร์จสำหรับรถยนต์พลังงานไฟฟ้าอีกด้วย และในปีหน้า รัฐสภาวางแผนจะจัดทำพื้นที่สีเขียวบนหลังคาเพิ่มเติม ทั้งนี้ การดำเนินการทั้งหมดของรัฐสภาด้านสิ่งแวดล้อมทำให้รัฐสภาอิสราเอลได้รับรางวัล Green Global Prize

สำหรับในอนาคต รัฐสภาได้วางแผนด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐาน ISO 14001 รวมถึงขยายขอบเขตการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในอีกหลายประเด็น อาทิ การวิเคราะห์ขยะในดิน การวิเคราะห์การใช้น้ำ การสำรวจด้านการทดแทนที่มีศักยภาพและปรับปรุงการใช้พลังงานให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ค) การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหาร

ในการประชุมครั้งนี้ที่ประชุมยังได้มีการเลือกตั้งกรรมการบริหารสมาคมที่ว่างอยู่ ๒ ตำแหน่ง ซึ่งผู้ที่ได้รับการเลือกตั้ง ได้แก่ นาย Manohar Prasad BHATTARAI เลขาธิการรัฐสภาสหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเนปาล และนาง Maria ALAJÖE เลขาธิการรัฐสภาาริโกกุสาธารณรัฐเอสโตเนีย

ง) การนำเสนอร่างระเบียบวาระการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๙ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

สำหรับการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๙ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิสนั้น มีร่างระเบียบวาระการประชุม ดังนี้

(ก) การอภิปรายทั่วไป (General Debate)

หัวข้อที่อาจมีการอภิปราย

- “การฝึกอบรมสำหรับผู้มีส่วนร่วมและบุคคลซึ่งสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐสภา” (Training for participants in, and persons supporting parliamentary proceeding) ดำเนินการอภิปรายโดยนาง Claressa SURTEES รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเครือรัฐออสเตรเลีย

- “บทบาทของรัฐสภาในการเจรจาระหว่างประเทศ” (The role of Parliament in international negotiations)

(ข) การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communication)

หัวข้อที่อาจมีการอภิปราย

หัวข้อหลัก : อำนาจและกลไกของรัฐสภา

- “องค์ประชุมต่อการฟ้องร้องรัฐมนตรีและประธานาธิบดีสาธารณรัฐชาติ” (The issue of quorum in relation accusations made against members of the Government and the President of the Republic) โดย นาย Gali Massa HAROU รองเลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐชาติ

- “บทบาทของคณะกรรมการเตรียมการประชุมในการวางระเบียบวาระการประชุม” (The Role of the House Steering Committee in Managing the Order of Business) โดย ดร. Winantuningtyastiti SWASANANY เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

- “การปฏิรูปรัฐธรรมนูญและรัฐสภาในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนแอลจีเรีย” (Constitutional reform and Parliament in Algeria) โดย นาย Bachir SLIMANI เลขาธิการสภาที่ปรึกษาแห่งชาติแอลจีเรีย

หัวข้อหลัก : รัฐสภาสำหรับวันพรุ่งนี้

- “สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและการเดินทางสู่การเป็นสำนักงานไร้กระดาษ” (The Lok Sabha Secretariat and its journey towards a paperless office) โดย นาย Anoop MISHRA เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐอินเดีย

- “บทบาทของสื่อสังคมออนไลน์ในการเผยแพร่ความตระหนักรู้เกี่ยวกับสภานิติบัญญัติแห่งชาติของไทย” (The role of social media in spreading awareness about the National Legislative Assembly of the Kingdom of Thailand) โดย นางละออ ภูธรใจ รองเลขาธิการวุฒิสภาไทย

- “เว็บทีวี - การปรับปรุงคะแนนความโปร่งใสของรัฐสภา” (WEB TV - improving the score on Parliamentary transparency) โดย นาย José Mauel ARAÚJO เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐโปรตุเกส

- “การคำนึงถึงผลประโยชน์ร่วมกันในการร่างกฎหมาย” (Taking into account interests group in the drafting of legislation : the consultation procedure) โดย นาย Philippe SCHWAB เลขาธิการรัฐสภาสมาพันธ์รัฐสวิส

(ค) เรื่องอื่น ๆ

- การนำเสนอการพัฒนาในปัจจุบันของสหภาพรัฐสภา (Presentation on recent developments in the Inter - Parliamentary Union)

- ข้อซักถามเกี่ยวกับการบริหารงานและการเงินของสมาคมฯ

- ร่างระเบียบวาระการประชุมสำหรับการประชุมสมาคมฯ ครั้งถัดไป (การประชุมสมาคม - เลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๖๐ ณ สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ)

จัดทำโดย

นางพินิศสรณ์ สิกขาบัณฑิต

นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ

กลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ

นางสาวสมสกุศล ลิขนะจุล

นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ

กลุ่มงานภาษาสเปน เยอรมัน และอาหรับ

สำนักภาษาต่างประเทศ

ตรวจโดย

นางสาวกฤษณี มาศรีจันทร์

ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ

ประมวลภาพการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๙

คณะผู้แทนไทยนำโดย นางสาวทิพย์ เชาวลิตถวิล เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 เข้าร่วมการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๙
 ณ กรุงลูซากา สาธารณรัฐแซมเบีย
 ในการนี้ นางละออ ภูธรใจ รองเลขาธิการวุฒิสภา
 คณะผู้แทนไทยจากสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเข้าร่วมประชุมด้วย

คณะผู้แทนไทยเข้าร่วมพิธีเปิดการประชุมสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๔
 ณ หอประชุมศูนย์ราชการแห่งใหม่ กรุงลูซากา สาธารณรัฐแซมเบีย

บรรยากาศภายในห้องประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (ASGP) ณ โรงแรม Radisson Blu

นางชลลดา กันคล้าย ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ได้รับแต่งตั้งเป็นสมาชิกใหม่ของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

คณะผู้แทนไทยเข้าร่วมกิจกรรมทัศนศึกษาและเยี่ยมชมเขื่อน Kariba
ซึ่งเป็นเขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำที่ใหญ่ที่สุดในสาธารณรัฐแซมเบีย

คณะผู้แทนไทยเข้าเยี่ยมชมรัฐสภาสาธารณรัฐแซมเบีย

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มอบของที่ระลึกให้แก่
นาง Doris Katai Katebe MWINGA
เลขาธิการสภารัฐสภาสาธารณรัฐแซมเบีย

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มอบของที่ระลึกให้แก่
นาง Cecilia MBEWE
รองเลขาธิการสภารัฐสภาสาธารณรัฐแซมเบีย

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ
ถ่ายภาพหมู่ร่วมกับสมาชิกสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
ณ โรงแรม Radisson Blu

ภาคผนวก

(ก) แผนผังโครงสร้างสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

Association of Secretaries General of Parliaments – ASGP
ประธานสมาคมฯ : นาง Doris Katai Katebe Mwinga
รองประธานฯ : นาย Geert Jan A. Hamilton และ นาย Philippe SCHWAB
เลขานุการร่วม : นาง Emily Commander (ฝ่ายภาษาอังกฤษ) และ นางสาว Inés Fauconnier (ฝ่ายภาษาฝรั่งเศส)
สมาชิก : ประกอบด้วยเลขาธิการรัฐสภา และรองเลขาธิการรัฐสภา หรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐสภาประเทศต่าง ๆ ไม่ว่าจะรัฐสภาประเทศนั้นจะเป็นสมาชิกของสหภาพรัฐสภาหรือไม่ และจากรัฐสภาหรือสมัชชาอื่นที่เป็นสมาชิกของสหภาพรัฐสภา โดยเลขาธิการและรองเลขาธิการของสมัชชารัฐสภาระหว่างประเทศอาจเข้าเป็นสมาชิกสมทบของสมาคมฯ ได้

การประชุมประจำปี
 จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมสัมพันธ์ภาพระหว่างสมาชิก เพื่อที่จะศึกษาถึงเรื่องกฎหมาย การปฏิบัติ และพิธีการต่าง ๆ ของรัฐสภา และเพื่อหาหนทางร่วมกันในการส่งเสริมวิธีการดำเนินงานต่าง ๆ ระหว่างรัฐสภาและเพื่อสร้างความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐสภาต่าง ๆ รวมทั้งแลกเปลี่ยนเอกสารและข้อมูลเกี่ยวกับรัฐสภานานาชาติ และจัดทำเอกสารความรู้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญและรัฐสภา โดยมีลักษณะเป็นกึ่งรายงานการศึกษาซึ่งจะเป็นเอกสารพื้นฐานของการค้นคว้าด้านรัฐสภาศึกษาในขั้นสูงต่อไป

การประชุมฤดูใบไม้ผลิ
 (ประมาณเดือนมีนาคม – เมษายน)

การประชุมฤดูใบไม้ร่วง
 (ประมาณเดือนกันยายน – ตุลาคม)

คณะกรรมการบริหาร
 (Executive Committee)
 ประธาน (ประธานสมาคมฯ)
 รองประธาน จำนวน ๒ คน
 กรรมการบริหาร จำนวน ๘ คน และ
 กรรมการบริหารกิตติมศักดิ์ ซึ่งได้แก่
 อดีตประธานสมาคมฯ จำนวน ๒ คน

ประเทศสมาชิก จำนวน ๑๔๔ ประเทศ

Afghanistan, Algeria, Andorra, Angola, Australia, Austria, Bahrain, Bangladesh, Barbados, Belgium, Belize, Benin, Bhutan, Bogota, Bosnia and Herzegovina, Botswana, Brazil, Bulgaria, Burkina Faso, Burundi, Cape Verde, Cambodia, Cameroon, Canada, Chad, Chile, China, Congo, Congo (Democratic Republic), Costa Rica, Côte d'Ivoire, Croatia, Cyprus, Czech Republic, Denmark, Djibouti, Dominican Republic, Ecuador, Egypt, Equatorial Guinea, Estonia, Ethiopia, Fiji, Finland, France, Gabon, Georgia, Germany, Ghana, Greece, Guinée Bissau, Guyana, Haiti, Hungary, Iceland, India, Indonesia, Iran, Iraq, Ireland, Isle of Man, Israel, Italy, Japan, Jordan, Kenya, Kingdom of Bahrain, Korea Democratic People's Rep., Korea (Republic of), Kuwait, Lao PDR, Latvia, Lebanon, Lesotho, Liberia, Lithuania, Luxembourg, Madagascar, Malawi, Malaysia, Maldives, Mali, Malta, Maroc, Mauritania, Mauritius, Mongolia, Montenegro, Myanmar, Namibia, Nepal, Netherlands, New Zealand, Nicaragua, Niger, Nigeria, Norway, Oman, Pakistan, Palestine, Panama, Papua New Guinea, Peru, Philippines, Poland, Portugal, Romania, Royaume-Uni, Russian Federation, Rwanda, Saint Lucia, Samoa, Sao Tomé and Príncipe, Saudi Arabia, Senegal, Seychelles, Singapore, Slovenia, South Africa, South Sudan, Spain, Sri Lanka, Sudan, Suriname, Sweden, Switzerland, Tanzania, Tchad, Thailand, the Former Yugoslav Republic of Macedonia, Timor Leste, Togo, Trinidad and Tobago, Turkey, Uganda, United Arab Emirates, United Kingdom, Uruguay, USA, Vietnam, Yemen (Rep. of), Zambia, Zimbabwe

สมาชิกสมทบ จำนวน ๑๓ องค์กร

(1) European Parliament, (2) Inter-Parliamentary Commission of the Economic and Monetary Community of Central Africa (CEMAC), (3) Assemblée parlementaire du Conseil de L'Europe, (4) East African Legislative Assembly (EALA), (5) Maghreb Consultative Council, (6) Comité Interparlementaire de l'Union Economique et Monétaire Ouest Africaine (UEMOA) (7) The Parliamentary Assembly of the Mediterranean (8) Parlement de le CEDEAO, (9) Inter-Parliamentary Assembly of the Eurasian Economic Community, (10) The Parliamentary Assembly, (11) The Pan-African Parliament, and (12) The Arab Parliament (13) TURKPA

(ข) คณะกรรมการบริหารของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

นางดอริส คาไท คาเทเบ มวิงกา
(Mrs. Doris Katai Katebe MWINGA)
เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐแซมเบีย
(Clerk of the National Assembly)
กรรมการบริหารของสมาคมฯ (เมษายน ๒๕๕๑ – เมษายน ๒๕๕๔)
รองประธานสมาคมฯ (เมษายน ๒๕๕๔ – ตุลาคม ๒๕๕๗)
ประธานสมาคมฯ ตั้งแต่ตุลาคม ๒๕๕๗

รองประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

นาย เคียร์ต ยัน อา. ฮามิลตัน
(Mr. Geert Jan A. HAMILTON)
เลขาธิการวุฒิสภाराชาอาณาจักรเนเธอร์แลนด์
(Clerk of the Senate of the States General)
รองประธานสมาคมฯ ตั้งแต่มีนาคม ๒๕๕๐

นายฟิลิปป์ ชวาบ
(Mr. Philippe SCHWAB)
เลขาธิการรัฐสภาสมาพันธ์รัฐสวิสเซอร์แลนด์
(Secrétaire general de l'Assemblée fédérale)
รองประธานสมาคมฯ ตั้งแต่ตุลาคม ๒๕๕๑

กรรมการบริหารสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

ดร. สวาสะนะนี วินันตุนิงตัส ติติ
(Dr. Winantuningtyas Titi SWASANANY)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
(Secretary General
of the House of Representatives)
กรรมการบริหารฯ ตั้งแต่มีนาคม ๒๕๕๗

นางเซอร์ทีส คลาเรสซา
(Ms. Surtees Claressa)
รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรออสเตรเลีย
(Deputy Clerk of the House of Representatives)
กรรมการบริหารฯ ตั้งแต่มีนาคม ๒๕๕๘

นายโจเซ่ มานูเอล อาราújo
(Mr. José Manuel ARAÚJO)
รองเลขาธิการรัฐสภาโปรตุเกส
(Deputy Secretary General
of the Assembly of the Republic)
กรรมการบริหารฯ ตั้งแต่มีนาคม ๒๕๕๘

นายกาลี มาซซา ฮารู
(Mr. Gali Massa HAROU)
เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐชาด
(Secretary General
of the National Assembly of Chad)
กรรมการบริหารฯ ตั้งแต่มีนาคม ๒๕๕๘

นายชุมเซอร์ เค เซอร์ริฟฟ์
(Mr. Shumsher K. SHERIFF)
เลขาธิการราชยสภาสาธารณรัฐอินเดีย
(Secretary General of the Rajya Sabha)
กรรมการบริหารฯ ตั้งแต่วันที่ ๒๕๕๗

นายมะโนฮาร์ ปราสาท บัตตารไ
(Mr. Manohar Prasad BHATTARAI)
เลขาธิการรัฐสภา
สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเนปาล
(Secretary General of Parliament)
กรรมการบริหารฯ ตั้งแต่วันที่ มีนาคม ๒๕๕๙

นางมาเรีย อะลาโจ
(Mrs. Maria ALAJÖE)
เลขาธิการรัฐสภาาริโกกุสาธารณรัฐเอสโตเนีย
(Secretary General of the Riigikogu)
กรรมการบริหารฯ ตั้งแต่วันที่ มีนาคม ๒๕๕๙